

ბურმეშის მაცნე

მუნიციპალიტეტის საინფორმაციო გაზეთი №19(57) 2013 წ. 1-15 ოქტომბერი ფასი 50 თეთრი

საქართველოს პრეზიდენტობის კანდიდატები და მათი რიგითი ნომერები

№1 – თამაზ ბიბილაძე	№12 – ნესტან კიტიაძე
№2 – ბიორბი ლილუაშვილი	№13 – ბიორბი ჩხეიძე
№3 – სერბო ჯავახიძე	№14 – ნინო ბურჯანაძე
№4 – კობა დავითაშვილი	№15 – ზურაბ ხარატიშვილი
№5 – დავით ბაქრაძე	№16 – მიხეილ სალუაშვილი
№6 – აკაკი ასათიანი	№17 – ქათქათა ლომიძე
№7 – ნინო ზანთაძე	№18 – მამუკა ჯორჯიანი
№8 – თემურაზ ბოგოშვილი	№19 – ანდრონიკ მარტიანი
№9 – შალვა ნათელაშვილი	№20 – ნუზურ ავალიანი
№10 – ბიორბი თარგამაძე	№21 – მამუკა მელიქიძე
№11 – ლევან ჩახუა	№22 – თემურაზ მუხრანი
	№41 – ბიორბი მარგველაშვილი

„კოვალ-2013-ის“ ფინიშიან დასაკრეფი ვენახები გლეხი უზრუნველყავს მოსავლას...

იმდინარე წლის რთვლისათვის საგარეჯოს მუნიციპალიტეტში მოსავლიანი ვენახების საერთო ფართობი 3311 ჰექტარს შეადგენდა. აქედან, ყველაზე მეტი ფართობზე – 2392 ჰექტარზე „რქაწითელი“, 707 ჰა-ზე „საფურაი“, 216 ჰექტარზე კი „მწვანე“ და პიბრიდული ჯიშის ყურძენი გაშენებული. ამ ფართობებიდან, პროგნოზით ვარაუდობდნენ 3400 ტონა „საფურაის“, 12400 ტონა „რქაწითელის“ და 1100 ტონამდე „მწვანის“ და პიბრიდული ჯიშების ყურძნის მოსავალს.

განსხვავებით წინა წლებისაგან, მუნიციპალიტეტში რთველმა წელს სტარტი ნადრევადა, სოფელ კაკაბეთიდან აიღო. 9 სექტემბერს ფიზიკურმა პირმა თემურაზ ჭიჭილაძემ პირველმა ჩაბარა ყურძენი ჩვენი მუნიციპალიტეტიდან ახმეტის ყურძნისა და ღვინის გადამამუშავებელ ქარხანას, მაშინ, როცა ტრადიციულად, რთველი მუნიციპალიტეტის აღმოსავლეთი სოფლებიდან – შიბლიანიდან და მზისგულიდან „საფურაის“ კრეფა-ჩაბარებით იწყებოდა.

მასიური რთველი მუნიციპალიტეტში 16 სექტემბრიდან განაღდა, როცა მოსახლეობამ დაიწყო „საფურაის“ კრეფა და ღვინის პირველადი გადამამუშავებელი ქარხნებისათვის ჩაბარება. მართლაც, „საფურაის“ მიღება წარმოებდა სამ ქარხანაში – შპს „ბატონოში“, შპს „კიდეხა“ და შპს „კახეთი-3000-ში“, სადაც ყოველ კილოგრამ ამ ჯიშის ყურძენში ფასმა 1,05 ლარიდან 1,80 ლარამდე მიადგინა. საერთო ჯამში წელს გარეკახელმა მევენახეებმა ამ ქარხნებში ჩაბარეს 3681 ტონა „საფურაი“. თუ გავითვალისწინებთ იმას, რომ მოსახლეობამ პირადი სარგებლობისთვისაც დაწურა და კერძო პირებზეც მოახდინა ამ ყურძნის რეალიზაცია, საგარეჯოდ, წელს მუნიციპალიტეტში წარმოებული იყო 4000 ტონამდე ყურძენი. აქედან, ყველაზე მეტი ამ ჯიშის ყურძენი მოწვეული და ღვინის ქარხნებისათვის ჩაბარებული აქვს სოფელ მანავის მოსახლეობას – 862 ტონა, კაკაბეთის მოსახლეობას – 738, თოხლიაურის – 562, დიდი ჩაილურის – 547, გიორგიწმინდის – 271, მზისგულის – 221, პატარა ჩაილურის მოსახლეობას – 210 ტონა და ა.შ.

მაგე, 8 ოქტომბრის მდგომარეობით, მუნიციპალიტეტში ყურძნის მიმდები კომპანიებისათვის ჩაბარებული იყო 1205 ტონა „მწვანე“ და 2449 ტონა „რქაწითელი“.

თუ არ ჩავთვლით უამინდობის გამო გამოწვეულ შეფერხებებს, მუნიციპალიტეტში რთველი ყოველგვარი პრობლემების გარეშე მიმდინარეობს და მის დამთავრებას 14-15 ოქტომბრისათვის პროგნოზირებენ, თუმცა მუნიციპალიტეტის მთელ რიგ ტერიტორიულ ერთეულებში ვენახების ნახევარი ისევ დასაკრეფია, როგორც ჩანს, მევენახე ყურძნის ფასის კიდევ უფრო აწევას ელოდება.

რას ვერღა ერის ბულშემატკივარი?!

ილია მინაპარანი

ჩვენი წინაპრნი ქართველნი ისეთები იყვნენ, როგორც უნდოდა იმ დროს: მტრისა და მოყვარის დამხედრნი: ეს მშვენიერი ხალხი თავისი მშვენიერი მიწა-წყლით ნიუხ მიხედვით ქრისტიანობის მახარობელი იყო მაჰმადიანობით მოდებულ მტერთა შორის. მაშინდელი ქართველისათვის ორი გზა არსებობდა: ან ქრისტიანობა, ან არადა ვაჟაკური სიკვდილი იმავე ქრისტიანობისათვის, ან ქართველობა, ან არა ხმლის პირზე გულის შეთლა. იმათ ქრისტიანობაც და ქართველობაც რომ შეურყეველად გადმოგვცეს, ამას დღევანდელი დღე გვიმტკიცებს. უბედურებს მარჯვენა ხელი მოცლილიც არ ჰქონდათ, რომ პირველად რიგინად გადაეწერათ. მაშული, ჩვენი სამშობლო ქვეყანა შეიმარგეს და ჩვენ სამკვიდროდ გადმოგვცეს. ქრისტიანობა, ჩვენი რჯული და ჩვენი სარწმუნოება დაგვიცვებს, მაშინ, როდესაც ათასი ვინმე ემტერებოდა რჯულსაც და მამულსაც. შეილი რომ საომრად გავიდოდა, ბრძოლის ველზე მამის ძელებს წააწყდებოდა და ზოგჯერ ზედ დააკვდებოდა კიდევ. ამ ყოფაში დადიეს ჩვენთა მამა-პაპათა თავისი მოხსენსე დღენი.

„ვინა, ვინ არის კაი ყმა, ვის ტანზე ხმალი შევნიღებს?“ – ვაჟა

თუ

რელიარდ კიკლინიძე

თუ... ძაღვის დარჩე ძველებურად მშვიდი და მტკიცე და არ დაიბნე, როცა თავგზა ეხვევა მშველას, თუ ძაღვის სიმხნედ, შემართებლად და რწმენად იქცე, როცა შენს ირგვლივ მკვდარი არის შენდამი რწმენა. თუ ძაღვის მკაცრი მოთმინებით ელოდო ხვალეს, ცრუს, გაუტანელს არ მიაგო სიცრუე, ავი მოძულეს შენსას მძულვარება შეუნდო მალე და თან არც ქრისტედ არ აჩვენო არავის თავი. თუ შეგიძლია სულში მარად ოცნება რეკდეს, მაგრამ ოცნების არასოდეს არ გახედ მონად, გამარჯვებას და დამარცხებას თანაბრად შეხედ, და ამ ორ თაღლითს მიეგებო ტოლად და სწორად. თუ შეგიძლია აიტანო სიმართლე შენი, ბრბომ სულმდაბალმა რომ აქცია ხითხითის საგნად, იხილო ერთ დღეს დანგრეული სიცოცხლის დღენი, რასაც შესწირე და შენებას შეუღებ ახლად.

თუ შეგწვეს ძალა მაგიდაზე დაყარო ჩაღად რაც გაგანია, ვიშოვნია ოფლით და სისხლით, წააგო წუნარად, წაგებული ჩათვალ არად, იშოვნო კვალად და სასწორზე შეაგლო ისიც. თუ შეგწვეს ძალა, წარბი შეკრა, მოთოკო გული, მოუხმო ნერვებს, გამაგრდე და ივარგო ასწილ, ეს მაშინ, როცა სულიერად დადილს და დაცილს ნებისყოფა გეუბნება: „წინ, მეთქი, გასწი“. თუ შეგწვეს ძალა, ბრბოში იყო და დარჩე კაცად, შეფეებს ახლდე და გახსოვდეს ყოველთვის ხალხი, შენი ღირსება არ დაკარგო არასდროს არსად, მტერ-მოყვარესთან პირდაპირი იყო და ღადი. თუ შეგწვეს ძალა გაიაზრო ყოველი წუთი, აზრით დატვირთო სამოცივე ფეხმარდი წამი, მაშინ შენია, შეილო ჩემო, ეს მიწის ბურთი. ადამიანიც მაშინ გქვია, დე გერქვას – ამინ.

მუნიციპალური გვერდი

საგარეო მუნიციპალიტეტის საკრებულოს სხდომა

საგარეო მუნიციპალიტეტის საკრებულოს მორიგ 27 სექტემბრის სხდომას ესწრებოდნენ საგარეო მუნიციპალიტეტის გამგებლის მოვალეობის შემსრულებელი ვიცე-მარ ტიბაიაშვილი და გამგებლის მოვალეობის შემსრულებელი ბიორბი შურლოშანიძე. სხდომის მონაწილე სხდომის დღის წესრიგი გააცნო ამავე მუნიციპალიტეტის საკრებულოს თავმჯდომარემ ილია ჭიაშვილმა.

მოხსენეს საკრებულოს მუნიციპალიტეტის მოსახლეობის სოციალური დახმარების 2013 წლის პროგრამისა და მისი ბიუჯეტის დამტკიცების შესახებ. საგარეო მუნიციპალიტეტის საკრებულოს 2013 წლის 22 თებერვლის №2 დადგენილებაში ცვლილებების შეტანის თაობაზე. როგორც მომხსენებელმა ბნმა ილია ჭიაშვილმა აღნიშნა, სოციალური დახმარება არის კონკრეტულად გაჭირვებული ადამიანებისთვის. დღეს მრავალ ოჯახს უჭირს. ასეთი ოჯახების მიმართ განსაკუთრებულად მახვილდება ყურადღება ჯანდაცვის კუთხით, მაგრამ ზოგჯერ იქმნება გამოუყალიბებელი მდგომარეობა, მათთვის დახმარება აუცილებელია, ამიტომ საჭირო გახდა ცვლილების შეტანა ხეობის ნახსენებ დადგენილებაში. სხდომის მონაწილეებმა იმსჯელეს აღნიშნულ საკითხზე და მიიღეს დადგენილება – შევიდეს ცვლილება „საგარეო მუნიციპალიტეტის მოსახლეობის სოციალური დახმარების 2013 წლის პროგრამისა და მისი ბიუჯეტის დამტკიცების შესახებ“ საგარეო მუნიციპალიტეტის საკრებულოს 2013 წლის 22 თებერვლის №2 დადგენილებაში. დადგენილების დანართი №1-ის მე-5 მუხლს დაემატოს მეცხრე პუნქტი: „განსაკუთრებულ შემთხვევაში, სამუშაო ჯგუფის დასკვნის საფუძველზე, შესაძლებელია გამოყოფილი იქნეს სოციალური დახმარება იმ პირების მიმართ, რომლებიც ვერ აკმაყოფილებენ სამიხრე ჯგუფების მოთხოვნებს, თუმცა მათი ეკონომიური, სოციალური და ჯანმრთელობის მდგომარეობა განსაკუთრებით მძიმეა“.

დღის წესრიგის შემდეგი საკითხის „აიპ სკოლამდელი და სკოლისგარეშე სასწავლო-სააღმზრდელო დაწესებულებათა გაერთიანების“ წესდებაში ცვლილებების შეტანის შესახებ განხილვისას გამოიკვეთა თვითმართვადობის განსაკუთრებული ვალდებულებები აღნიშნული გაერთიანების მიმართ, რამაც განაპირობა გაერთიანების რეორგანიზაციის აუცილებლობა. როგორც ცნობილია, აიპ სკოლამდელი და სკოლისგარეშე სასწავლო-სააღმზრდელო დაწესებულებათა გაერთიანებაში შედის არა მარ-

დღის წესრიგი:

1. სოციალური დახმარება განსაკუთრებულ შემთხვევაში
2. აიპ „სკოლამდელი და სკოლისგარეშე სასწავლო-სააღმზრდელო დაწესებულებების გაერთიანების“ რეორგანიზაცია
3. საგარეო მუნიციპალიტეტის მოხელეთა საკონკურსო საატესტაციო კომისიის თავმჯდომარის დანიშვნა.
4. სხვადასხვა

ტო საბავშვო ბაგა-ბაღები და საბავშვო ბაღები, ამავე გაერთიანებაშია საგარეო მოსწავლე-ახალგაზრდობის სახლი და იორმულანოს ქართული ენის შემსწავლელი ცენტრი. სხდომის მონაწილეებმა იმსჯელეს აღნიშნულ საკითხზე და მიიღეს გადაწყვეტილება, რის მიხედვითაც აღნიშნული გაერთიანების რეორგანიზაციის შემდეგ შეიქმნება აიპ „სკოლამდელი სააღმზრდელო დაწესებულებების გაერთიანება“ და არაკომერციული იურიდიული პირი „საგარეოს მოსწავლე-ახალგაზრდობის სახლი“, რომლის შემადგენლობაშიც შევა იორმულანოს ქართული ენის შემსწავლელი ცენტრი. სხდომის მონაწილეებმა განიხილეს და დაამტკიცეს აიპ „სკოლამდელი სააღმზრდელო დაწესებულებების გაერთიანების“ წესდება. აიპ „სხე სწორად მოეფინებისათვის“ (საგარეოს შეზღუდული შესაძლებლობების მქონე ბავშვთა სოციალიზაცია და ინკლუზია) საჭირო

ფართის გამოყოფის შესახებ იმსჯელეს დეპუტატებმა და საგარეოს №1 საბავშვო ბაგა-ბაღის შერობაში მათთვის საჭირო ფართის გამოსაყოფად თანხმობა მისცეს. საკითხი „საგარეოს მუნიციპალიტეტის საკრებულოს თავმჯდომარის ილია ჭიაშვილის საგარეო მუნიციპალიტეტის მოხელეთა საკონკურსო-საატესტაციო კომისიის თავმჯდომარედ დანიშვნის შესახებ“ სხდომაზე განსახილველად დეპუტატებს მუნიციპალიტეტის საკრებულოს თავმჯდომარის მოადგილემ პატა ბუზარიაშვილმა გააცნო. სხდომამ მიიღო დადგენილება საგარეოს მუნიციპალიტეტის საკრებულოს თავმჯდომარის ილია ჭიაშვილის საგარეო მუნიციპალიტეტის მოხელეთა საკონკურსო-საატესტაციო კომისიის თავმჯდომარედ დანიშვნის შესახებ. სხდომაზე განიხილეს სხვადასხვა საკითხები და მიიღეს შესაბამისი დადგენილებები.

საკრებულო არჩევნებისათვის სარჩევნო უბნებზე

27 სექტემბრიდან საგარეოს მუნიციპალიტეტის 49-ე საუბნო-საარჩევნო კომისია მუშაობას შეუდგა. ისინი კიდევ ერთხელ ამოწმებენ და აზუსტებენ საარჩევნო უბანზე ხმის მიძღვმ მოქალაქეთა მონაცემებს და არიგებენ ამომრჩევლის მონაცემთა ინდივიდუალურ ბარათებს. ყოველდღიურად საარჩევნო უბანში მისულ ამომრჩევლებს ადგილზე ხვდება მეორე ჯგუფი, რომელიც კონსულტაციას უწევს ამომრჩევლებისათვის საინტერესო საკითხებზე, პასუხობენ მათ შეკითხვებს.

სურათში: (მარცხნიდან მარჯვნივ) საგარეოს №04 ცენტრის საარჩევნო უბნის კომისიის თავმჯდომარის მოადგილე მარინა შაბაიაშვილი, კომისიის თავმჯდომარე ლია ხუციშვილი, კომისიის წევრი ნინო ღარბაიანი და კომისიის მდივანი ნინო ხატიაშვილი კიდევ ერთხელ აზუსტებენ ამომრჩეველთა მონაცემებს.

ლარი). პატარა ჩაილურში სოფლიუს ცენტრის კეთილმოწყობის სამუშაოები (ინდემქვარმე „დავით კავთუაშვილი“ – 6324 ლარი). სპორტდარბაზის იატაკის სარეაბილიტაციო სამუშაოები (ინდემქვარმე „ვახილ ენაგელი“ – 15021 ლარი), კაკაბეთში „საბას წყლის“ სარეაბილიტაციო სამუშაოები (ინდემქვარმე „გვანცა იაკობიძე – 55274 ლარი). ვერხვიანში საბავშვო ბაღის შენობაში წყლის შეყვ-

საგარეო მუნიციპალიტეტის გამგებობის თათბირი

საგარეოს მუნიციპალიტეტის გამგებობის 8 ოქტომბრის თათბირს ამავე მუნიციპალიტეტის გამგებლის მოვალეობის შემსრულებელი ბიორბი შურლოშანიძე უძღვებოდა. თათბირზე მოხსენიეს ზეპირი ინფორმაციები ტერიტორიულ ერთეულებში რთვლის მიმდინარეობის შესახებ. როგორც გაირკვა, კაკაბეთში, დიდი ჩაილურსა და თოხლიაურში დასაკრეფია იქ არსებულ ეფნახების თითქმის ნახევარი. საგარეოს „რთველი-2013-ის“ რაიონული ცენტრის კოორდინატორის ვია ბუჩაშვილის თქმით, 7 ოქტომბრის მონაცემებით მუნიციპალიტეტში ყურძნის მოსავლის მხოლოდ ნახევარია მოკრეფილი. დღეიდან დიდი ნაწილი კახეთის დღინის გადამამუშავებელ ქარხნებში გადაიგზავნება, მცირე რაოდენობის კი – დაახლოებით 100 ტონას მანაის ყურძნისა და დღინის გადამამუშავებელი ქარხანა მიიღებს. საქართველოს სოფლის მეურნეობის სამინისტროს საგარეოს მუნიციპალიტეტის საინფორმაციო-საკონსულტაციო ცენტრის უფროსის ნიკო ჯავახიშვილის განმარტებით, მალე ამინდების გამო ყურძენი კონდიციას და თავის მანევენებებს დაკარგავს, რის გამოც დაწესებულ ფასად ყურძნისა და დღინის გადამამუშავებელი ქარხნები ვეღარ მიიღებენ. მოსახლეობა კი ყურძნის ფასის აწევას ელოდება, რამაც შეიძლება უკუშედეგი მოგვცეს. ბოლო მონაცემებით ქარხნების მიერ 7500 ტონაზე მეტი ყურძენი მიღებული, მაგრამ, როგორც ირკვევა, აქედან 30% მხოლოდ ჩვეს რაიონზე მიდის. 7 ოქტომბრის მონაცემებით 1კგ რქაწითელის ფასი 1 ლარია, მწვანის – 1,35 ლარი.

თათბირზე ასევე განიხილეს და მოხსენიეს ზეპირი ინფორმაციები „სოფლის მხარდაჭერის პროგრამით“ გათვალისწინებული პროექტების მიმდინარეობის შესახებ. გომბორის თემის რწმუნებულის გიორგი ჭინჭარაულის ინფორმაციით, გომბორში დამთავრდა სარტეულო დარბაზის კეთილმოწყობა, ასევე, დასრულდა სარი-

ტეულო დარბაზის კეთილმოწყობა-რეაბილიტაცია სოფელ ვერონაში, სოფელ ვაშლიანში სასმელი წყლის სისტემის აღდგენა-სარეაბილიტაციო (ამოიცვალა კოროზირებული 300 მეტრი სიგრძის მილი). სამუშაოები, მიმდინარეობს გომბორსა და პაღლოში შიდა სასოფლო გზების სარეაბილიტაციო (მიწის ვაკისის აღდგენა) სამუშაოები.

კოჭბანის თემის რწმუნებულის მალხაზ წიკლაურის ინფორმაციით, კოჭბანში დაწყებულია სასმელი წყლის სისტემის აღდგენა-სარეაბილიტაციო სამუშაოები. ასევე, დაწყებულია სოფლების სასადილოსა და გორანის სასმელი წყლის სისტემის აღდგენა-სარეაბილიტაციო სამუშაოები. მიმდინარეობს:

სოფელ პატარძელში სასმელი წყლის სისტემის აღდგენა-რეაბილიტაცია, რომლისთვისაც გამოყოფილია 52908 ლარი. სამუშაოებს აწარმოებს ინდემქვარმე „ნუგზარ სობოშვილი“. წყაროსთავში სოფლის საგარეულეთან მისახელელი გზის აღდგენითი სამუშაოები (სამუშაოს აწარმოებს ინდემქვარმე „თამაზ გაგნიაშვილი“ 14053 ლარი. შიდასასოფლო გზის (ბეჟიტაანთ უბანი, კერატაანთ უბანი) პროფილის აღდგენა (ინდემქვარმე „თამაზ გაგნიაშვილი“ – 5032 ლარი). გიორგიშინდაში – სოფლის ცენტრალური გზის 26-ე კილომეტრის რეაბილიტაციო სამუშაოები (სამუშაოების მწარმოებელი შპს „საგარეოს ავტობაზა“, დირექტორი თეიმურაზ ტეტიაშვილი

– 40200 ლარი). სასმელი წყლის სათავე ნაგებობების მოწესრიგება, რეზერვუარების გაწმენდა და დაქლორვა (სამუშაოს აწარმოებს შპს „კახეთის კარიბჭე“, დირექტორი გიორგი ძაბილაშვილი – 3469 ლარი). ანთოქში სათავე ნაგებობების მოწესრიგება, რეზერვუარებისა და საუბნო მილების გაწმენდა და დაქლორვა (სამუშაოს აწარმოებს შპს „კახეთის კარიბჭე“ – 5133 ლარი). მარიაშვილარში სათავე ნაგებობისა და სისტემის გაწმენდა და დაქლორვა (სამუშაოს აწარმოებს შპს „კახეთის კარიბჭე“ – 2122 ლარი). თოხლიაურში შიდა სასოფლო გზების რეაბილიტაცია (მიწის ვაკისის აღდგენა) – (შპს „ბურჯი –2008“, დირექტორი სანდრო ყაჯრიშვილი – 28048 ლარი). დიდი ჩაილურის შიდასასოფლო გზების რეაბილიტაცია (მიწის ვაკისის აღდგენა) (ინდემქვარმე „ალექსანდრე ხატიაშვილი“ – 24776

ნა და სველი წერტილების მოწყობის სამუშაოები (ინდემქვარმე „სურაბ დუჩიძე“ – 7684 ლარი), ყანდაურაში სასაფლაოს შემოღობვა (ინდემქვარმე „გონა პიტურიშვილი“ – 13218 ლარი), ყანდაურაში სოფლის ცენტრში ალაკანის სკვერის შემოღობვა (ინდემქვარმე „გონა პიტურიშვილი“ – 1916 ლარი), ყანდაურაში სასაფლაოს შესასველეთან გადასასვლელი (ინდემქვარმე „გონა პიტურიშვილი“ – 477 ლარი), ბადაურაში სასმელი წყლის სისტემის აღდგენა-რეაბილიტაცია (ინდემქვარმე „ამირიან როსტომაშვილი“ – 31258 ლარი), შიბლიანში სასმელი წყლის ყველა უბნისთვის მიწოდება და რეზერვუარის მოწყობის სამუშაოები (ინდემქვარმე „როინ ფორეშაშვილი“ – 15238 ლარი), იორმულანოში შიდასასოფლო გზების სარეაბილიტაციო სამუშაოები (მიწის ვაკისის აღდგენა) (შპს „ბურჯი-2008“ დირექტორი სანდრო ყაჯრიშვილი – 37398 ლარი), ქეშალოში შიდასასოფლო გზების სარეაბილიტაციო (მიწის ვაკისის აღდგენა) სამუშაოები (ინდემქვარმე „რამაზ ლაფანიშვილი“ – 36064 ლარი), ქეშალოში სასაფლაოს შემოღობვა (ინდემქვარმე ავთანდილ მარგვაშვილი – 25000 ლარი), დუზგარამა-პაღლო-წიწმატიანში სანაიდვრე არხების გაწმენდითი სამუშაოები (ინდემქვარმე „ანზორ ალექსაშვილი“ – 25000 ლარი), ქვემო ლამბალოში სასაფლაოს შემოღობვის სამუშაოები (ინდემქვარმე „თეიმურაზ სულიკაშვილი“ – 29131 ლარი), კახლარში სასაფლაოს შემოღობვის სამუშაოები (ინდემქვარმე „აკაკი ამირანაშვილი“ – 19994 ლარი).

სოფლის მეურნეობა

მეფუტკრეთა მკვლევარებთან დასახმარებლად

სოფლის მეურნეობა

დავით იმედაშვილი პროფესიონალი მეფუტკრეთა, პრაქტიკული მეფუტკრეობა 1999 წლიდან დაიწყო, როცა თბილისის მეფუტკრეობის სახელხო უნივერსიტეტი დაამთავრა. 2004 წელს ამ სფეროს უკეთ შესასწავლად დიდ ბრიტანეთში გაემგზავრა და ბრიტანეთის მეფუტკრეთა ასოციაციის წევრი გახდა. სხვადასხვა პერიოდში მიღებული აქვს პრაქტიკული ცოდნა თანამედროვე მეფუტკრეობაში, ფუტკრის პროდუქტების წარმოებასა და შენახვის ტექნოლოგიებში, მკურნალობასა და გამრავლებაში.

2010 წელს მეფუტკრეობის თეორიული და პრაქტიკული I თვიანი კურსი გაიარა წინეთში, ხოლო ოდნავ მოგვიანებით გერმანიასაც ესტუმრა. დავითმა მეფუტკრეობა ფუტკრის 20 ოჯახით დაიწყო და დღეს ის ფუტკრის 100 ოჯახის მფლობელია.

ქართული საფუტკრე მემკვიდრეობა დღეს

საქართველოში მეფუტკრეთა 80 პროცენტი კვლავ სტანდარტული და მოძველებული მეთოდებით ცდილობს გადაარჩინოს საკუთარი საფუტკრე მემკვიდრეობა, ვადაჩინოს, მაგრამ წინვლახე არ ფიქრობს. მიუხედავად ხარალისა, დღეს მეფუტკრეთა უმრავლესობა არ გამოირჩევა დიდი ინტერესით, - შეიძინოს თანამედროვე ლიტერატურა ამ სფეროს შესახებ. საჭიროა მათ მეტი ყურადღება გამოიჩინონ პრეპარატების მიმართ, ხარისხზე, მკურნალობის ვადებზე, გათვალისწინონ სხვა ქვეყნების გამოცდილება, შეხება პქონდით ისეთ ადამიანებთან, რომლებიც ამ მიმართულებით გამოცდილებას აგროვებენ და სიახლეებზე რეაგირებენ. აქედან გამომდინარე, ფუტკრის ოჯახების არასწორი მკურნალობა, არასწორი მოვლა და გამოხამობა ხშირად დიდ ზარალს იწვევს საფუტკრე მემკვიდრეობაში, რასაც ემატება გარემო პირობები, მკვეთრი ცვალებადობა კლიმატის და სასოფლო-სამეურნეო კულტურათა (მცენარეთა შეწამვლა) სხვადასხვა ქიმიური საშუალებებით, ამიტომ მეფუტკრეობის დიდი ნაწილი ყოველწლიური ზარალი, ფუტკრის ოჯახების დაღუპვა, შემცირება 15-20 პროცენტითა და ეს მუდმივად გრძელდება.

მეფუტკრეობის მიერ ყველაზე ხშირად დაზარალებული შეცდომები

არასწორი მოვლიდან შესაძლოა გამოვყოთ მკურნალობის ვადების

„სოფლის სიკლიერე ცოდნასა და პროფესიონალიზმში“

„ბარჯის მაცნე“ №16-ში გამოქვეყნებულ წერილში „საზოგადოებრივი სოფლის მეურნეობის განვითარების მიზნების განსაზღვრა და მისი რეალიზაციის მიზნების განსაზღვრა“ მთავარი თემაა სოფლის მეურნეობის განვითარების მიზნების განსაზღვრა და მისი რეალიზაციის მიზნების განსაზღვრა. მთავარი თემაა სოფლის მეურნეობის განვითარების მიზნების განსაზღვრა და მისი რეალიზაციის მიზნების განსაზღვრა.

არასწორი გათვალისწინება და დაგეგმვა, სამკურნალო საშუალებების არასწორად შერჩევა.

არსებობს სკის რამდენიმე სახეობა, ქართულ მეფუტკრეთა უმრავლესობა ძირითადად 50-იანი წლების მოძველებულ სტანდარტს მიჰყვება. არის დადანი-ბლანტის 12 ჩარჩოიანი სკები, რომელიც არასასურველი ზომის -- დიდი მოცულობისა და განსაკუთრებით მკაცრი ზამთრის დროს უარყოფით შედეგებს იძლევა.

აქვე აღსანიშნავია, კლიმატური პირობების ცვალებადობა, რაც მრავალი მიმართულებით ქმნის პრობლემას. მაგალითად, მცენარეებიდან ნექტარის გამოყოფის სიმცირე, ძალიან მკაცრი, ან პირიქით თბილი ზამთარი. სამწუხაროდ, დღეს საერთოდ აღარ ხდება ფუტკრის საკვები ბაზის ხელსაწყოების განაშენიანება, მეფუტკრეობას კიდევ უფრო მეტი პრობლემა შეექმნება თუ ხელსაწყოების საკვები ბაზის ნათესობების განაშენიანებაზე არ ვიზრუნებთ, ასეთი ერთწლიანი და მრავალწლიანი მცენარეები: ესპარტეტი, ფაცელია, სილფია, იონჯა, წიწხურა, ცაცხვი, წაბლი, აკაცია, ვეფხვი, ნექტარხალი.

ფუტკრის პროდუქტები

როცა საქმე ფუტკრის პროდუქტების შესახებ ეხება, საჭიროა, მკაცრად იყოს დაცული შენახვის პირობები. ეს ასევე ვრცელდება ფუტკრის პროდუქტების ამოღებაზეც. ამ დროს აუცილებელია ჰიგიენური პირობების და ტემპერატურული რეჟიმის დაცვა. სინათლის/მზის სხივთა ზემოქმედებისგან დაცვა, ასევე შრობა და სხვა, განსაკუთრებით ფუტკრის რძის, ფუტკრის შხამის და ყვავილის მტერისთვის.

სამწუხაროდ, დღეს ბევრი მეფუტკრე არ იცავს ტენიანობის პირობებს, არ ხდება შენახვის ვადების განგარიშება. თავლის

შენახვისთვის საჭიროა ვიცოდეთ, რომ არ შეიძლება თავლი შევინახოთ მეტალის ჭურჭელში. ფუტკრის პროდუქტების ხარისხზე დიდ ზეგავლენას ახდენს ფუტკრისთვის განკუთვნილი პრეპარატების არასწორი გამოყენება, რაც ფუტკრის პროდუქტებში ქიმიური ნაერთების დაგროვებას იწვევს.

თავლის ფალსიფიკაციასთან დაკავშირებული პრობლემები

დღეს, თავლის ფალსიფიკაცია უმეტესად ხდება არა ხელსაწყოთა, საზოგადოებრივი შაქრისა და წყლის მოღვაწეობით, არამედ თავლის ფალსიფიკაციას სამწუხაროდ თავად მეფუტკრეები ახდენენ, რომელთაც უმეტესად მთავალს უფრო უწოდებენ ვიდრე მეფუტკრეებს. ისინი უშუალოდ ფუტკრის გადაამუშავებინებენ ხელსაწყოთა საკვები - შაქრის სიროფს. ასე, რომ ფუტკრის მიერ ფალსიფიცირებული თავლი გადაამუშავებული სიროფია. ნამდვილი თავლის ხელსაწყოთაგან განსხვავება ძალიან რთულია, მით უფრო სახლის პირობებში, იმ ცნობილი მეთოდების გამოყენებით, როგორცაა თავლის წყალში გახსნა და იოდის ნაწვეთება, ქიმიური ფანქრის გადასმა ან თავლის წელვადობის გახსნა ხის ჩხირის გამოყენებით და ასე შემდეგ. სამწუხაროდ, ამ მეთოდებით შეუძლებელია თავლის ნამდვილობის შემოწმება. ამ ყოველივეს დადგენა მხოლოდ სპეციალურ ლაბორატორიებშია შესაძლებელი.

რჩევები დამყვან მეფუტკრეებს

ჩვენ უამრავი შეიძლება იყოს, თუმცა გამოყოფთ რამდენიმეს, ყველაზე მეტად მნიშვნელოვანსა და აქტუალურს:

სკის ტიპის განსაზღვრა

რეკომენდაციას ვაძლევ 10 ჩარჩოიან დადანი-ბლანტის სკებს, ორი მცირე ზომის ასევე, 10 ჩარჩოიანი საკუჭნაოთი, თითოეული საკუჭნაო 15 სმ სიმაღლის უნდა იყოს.

ფუტკრის შამების დროს დედა ფუტკრის ხარისხის განსაზღვრა და დაავადებათა კონტროლი უფრო აუცილებელია, ვიდრე ფუტკრის გუნდის სიდიდურაობა. ხასურველია, დედა ფუტკარი იყოს ხელსაწყოთა გამოყვანილი და ამანათნაყარს გამოჰყვეს ახალგაზრდა დედა, მაქსიმუმ ერთი წლის.

ხელსაწყოთა შიგნით შეისყიდონ მხოლოდ იმ დამამზადებლისგან, რომლისგანაც შეძენილი ერთი ხელსაწყოთა ფიჭის ფორმის წონა 85-90 გრამი იქნება ხოლო ცვილი პროპორციით 90 %, ტექნიკური ცვილი კი მაქსიმუმ 10 %.

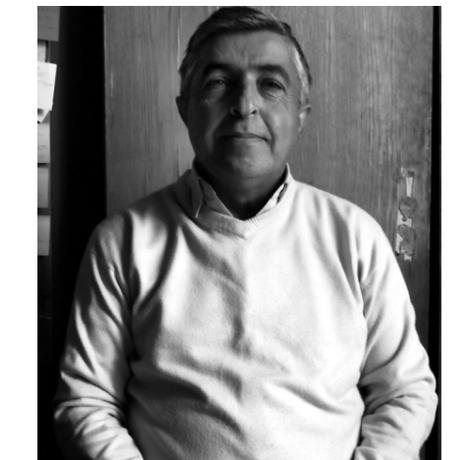
მეფუტკრეობის უნდა იყოს უაღრესად დაკვირვებადი, ზუსტად უნდა იცოდეს ფუტკრის მოვლისთვის საჭირო ვადები, განსაკუთრებით მკურნალობის ვადები, კარგად უნდა ერკვეოდეს დაავადებათა კლასიფიკაცია - იდენტიფიკაციაში და კარგად უნდა იცოდეს საკვები ბაზის დალიანობის (ნექტარის გამოყოფის პერიოდის) ვადები.

მეფუტკრეობით დაინტერესებულ ადამიანებს, ვისაც სურს გამოცდილების გაზიარება, რეკომენდაციების მიღება, ან თუ აქვთ შეკითხვები, შეუძლიათ დამოკავშირდნენ, მე მათ აუცილებლად გაუწევენ დახმარებას შეძლებისდაგვარად.

დავით იმედაშვილი
E-mail: datosimedi@yahoo.com
ტელ: 557 15 19 88

სკვანავის მკვლევარებთან დასახმარებლად

აგროვადები ინუჩება დაავადებით საშემოდგომო სოკოვანი თესვა

საშემოდგომო ხორბლის მარცვლის წარმოება ჩვენს მუნიციპალიტეტში ერთ-ერთ წამყვან ადგილზეა. მისი მოსავლიანობა კი სხვა კულტურებთან შედარებით არამყარია. ჩვენს პირობებში იგი უკეთესად იყენებს შემოდგომის შემთხვევაში, ინვიტარებს მძლავრ ფესვს სისტემას. საშემოდგომო ხორბალი სითბოს ნაკლებობით ხორბლის, მისი თესვა დიდხანს 3-4 ცელსიუს სითბოს პირობებში. ნათესების აღმოცენებისა და მცენარის ბარტყობისათვის ოპტიმალურია 12-15° სითბო, აღმოცენი ზამთარში იტანს 25°-მდე ყინვასაც. მინერალური სასუქების შეტანის ნორმები ხორბლისათვის იცვლება ნიადაგის, კლიმატის, ჯიშის აგროტექნიკური ნორმის მიხედვით. ხორბლის მძლავრი მოსავლის მისაღებად კარგი სასუქია საქონლის ნაკელი.

მუნიციპალიტეტში არსებულ ურწყავ მიწებზე ნაკელის ეფექტურობა ნაკლებია და მისი შეტანის ნორმა 20-25 ტონაა ჰექტარზე, მაგრამ იგი დიდ ეფექტს იძლევა სარწყავ პირობებში და მისი შეტანის ნორმაც შესაბამისად იზრდება 30-40 ტონამდე.

უნდა გვახსოვდეს, რომ მინერალური სასუქები, როგორც აზოტოვანი, ისე ფოსფორიანი და კალიუმიანი, არამარტო ზრდის ხორბლის მოსავლიანობას, არამედ აუმჯობესებს ხორბლის ზამთარგამძლეობას. მეტ სიმტკიცეს აძლევს ნათესს ჩაწოლისადმი, უფროებს იმუნიტეტს მცენარეს სხვადასხვა დაავადებების წინააღმდეგ საბრძოლველად. ჩვენს მუნიციპალიტეტში საშემოდგომო ხორბლის მძლავრი მოსავლის მიღების ერთ-ერთი წინაპირობაა სწორი თესვითა და შენახვით და მისი სრული დაცვა. საერთო წესად უნდა მივიღოთ, რომ მარცვლოვანი ბადახები და სათიხნი კულტურები საუკეთესო წინამორბედა საშემოდგომო თავთავიანი პურელისათვის. ჩვენს მუნიციპალიტეტში, სადაც ძირითადად სათიხნი კულტურები იწარმოება, მისათვის ადგილის უმეტესად გათავისუფლებული ნიადაგი უნდა გაიწმინდოს ნარჩენებისგან და მოიხნას სრულ სიღრმეზე - 22-25 სმ-ზე და თანდაყოლილი დაიფარცხოს.

ხენა ყველაზე ენერგოტეკვაი პროცესია და მემინდერობაში საშუალოა მოცულობის მნიშვნელოვანი ნაწილს შეადგენს. ხენის ხარისხი არსებით გავლენას ახდენს სასოფლო-სამეურნეო კულტურების მოსავლიანობაზე. ხენის დროს დაუშვებელია კვალის გამრუდება, აგრეთვე ხარვეზებისა და გარღვევების დატოვება გუნთის მომიჯნავე გატარებათა შორის. ხენის პროცესში გუნთის მუშა ორგანოები უნდა იდელდნენ ერთმანეთის სიღრმის და სივანის სწორხაზოვან კვალს თანაბარი და დაბალი

თხემებით. თხემის სიმაღლე დასაშვებია არა უმეტეს 3-5 სმ-ისა, ხოლო ნახურვი თხემების და ნაღარი კვლების შემდეგ - არა უმეტეს 7 სმ-ისა. მოხნული მინდვრის ზედაპირი უნდა იყოს სწორი, შეკრული.

დიდი და სწორი ფართობების შემთხვევაში ხენა უპირატესად უნდა ვაწარმოოთ საქვევური წესით. ამ დროს აგრეგატი მოძრაობს სწორ ხაზზე საქვევის გასწვრივ. სწორკუთხა და ტრაპეციის ფორმის დიდი ზომის მინდვრებზე შეიძლება გამოყენებულ იქნას უსაქვევო-წრიული ხერხი, რომელიც საშუალებას იძლევა მივიღოთ კარგად გასწორებული მინდორი ნაღარი კვლების და ნახურვი თხემების გარეშე. ხენა, გარდა იმისა, რომ უზრუნველყოფს ბელტის გადაბრუნებას, ნიადაგის გაფხვიერებას და არევის, ახდენს წვიმის შედგად სახნავი ფენის ქვედა ნაწილში ჩატანილი ყუათიანი წვრილი კლიოლური ნაწილების ზედაპირზე ამოტანას.

ჩვენს მუნიციპალიტეტში არსებული ნიადაგები განიცდის როგორც წყლისმიერ, ისე ქარისმიერ ეროზიულ მოვლენებს. მიუილი წლის განმავლობაში ქარიან დღეთა რიცხვი საკმაოდ მაღალია, ხშირად ქარის სიჩქარე 25-28 მ/წმ-ს აღწევს, რის შედეგადაც უმეტეს შემთხვევაში საშემოდგომო ნათესების 40% მთლიანად დაღუპდება, რის გამოც აუცილებელია ნიადაგის დამუშავების ტრადიციული ტექნოლოგიის შეცვლა მსოფლიოში აპრობირებული ნიადაგდაცავი ტექნოლოგიებით: კერძოდ, მინიმალური და ნულლოვანი დამუშავებით. ჩვენში ფერმერებმა უკვე დაიწყეს ნიხელური გუთნებით ნიადაგის დამუშავება. ნიხელური გუთნები საშუალებას იძლევა ბელტის გადაუბრუნებლად მოხდეს ნიადაგის გაფხვიერება. წვრილმარცვლოვანი წვრილი ზედაპირის წარმოქმნა და ნაკვეთის თესვისათვის მომზადება. ნიადაგის ნულლოვანი

დამუშავებაში გაეროიანებულია საშუალოთა რამდენიმე ტექნოლოგიური პროცესი, რის შედეგადაც მნიშვნელოვნად მცირდება დროის, ენერჯისა და შრომის დანახარჯები. ამ დროს საშუალოდ 30%-ით მცირდება შრომითი და ფულადი დანახარჯები. შპს „მეკანიზატორს“ აქვს „კომპაროს“ ფორმის კომბინირებული ნიადაგდამამუშავებელი მანქანა, რომელიც ერთი გავლით ასრულებს ყველა თესვის წინა, თესვისა და მინერალური სასუქების შეტანის ოპერაციებს.

დასათესად გამოყენებული უნდა იქნეს დარაინებული ჯიშის, მაღალმოსავლიანი სათესლე ნაკვეთებიდან მიღებული პირველი კლასის თესვა, რომელიც უნდა აკმაყოფილებდეს სახელმწიფო სტანდარტით დაწესებულ მოთხოვნებს: თესლის სისუფთავისა და გაღვივების უნარს. დათესვის წინ თესვა აუცილებლად უნდა დამუშავდეს გუდაფუტკრის საწინააღმდეგო წამლით. სართიჭალის სათესლე მემურნობაში ჩვენს ფერმერებს შეუძლიათ შეიძინონ რუსული წარმოშობის ხორბალი „ტანია“, ფორმა „ჩენი მამული“ ფერმერებს სთავაზობს, აგრეთვე, სხვადასხვა ჯიშის ხორბლებს: „ტანია“, „ოუკას“, „კოპორს“ და სხვა. მარნეულში არსებული აგროფორმა „ლომთაგორას“ ხორბლის აპრობირებული და დარაინებული ჯიშების მრავალ სახეობას, როგორც სარწყავი, ისე ურწყავი ნიადაგებისათვის. თესვის ნორმების გაცნობა ფერმერებს შეუძლიათ, როგორც ადგილზე, ისე ჩვენს სამსახურში. პურელთა თესვის აგროტექნიკური ვადები ჩვენს ზონისათვის ოქტომბრის 25 რიცხვისათვის იწურება, ამიტომ საჭიროა დავაჩქაროთ საშემოდგომო თავთავიანი კულტურების მოვლა-მოყვანისათვის საჭირო საშუალებები.

ნიკოლოზ ჭავჭავაძის მიერ, საქართველოს სოფლის მეურნეობის სამინისტროს საგარეო ურთიერთობების განყოფილების დახმარებით, დაწერილი წიგნი „სოფლის მეურნეობის განვითარების მიზნების განსაზღვრა და მისი რეალიზაციის მიზნების განსაზღვრა“ მთავარი თემაა სოფლის მეურნეობის განვითარების მიზნების განსაზღვრა და მისი რეალიზაციის მიზნების განსაზღვრა.

პილოცავით მასწავლებლის დღეს! პედაგოგობის ორი საიდუმლო

ოთხი ათეული წელი გავიდა მას შემდეგ...

ოთხი ათეული წელი მართლაც რომ დიდი ხანია, მაგრამ დრო ვერ წაშლის, წაშლის კი არა. ზოგჯერ პირიქით, ამოფრებს მონატრებას წარსულისათვის მიბარებული ლამაზი პერიოდისას... მისკრძალვით, რაღაცნაირი ჩუმი მორიდებით შევდიოდით ქიმიის ლაბორატორიაში. იქნებ მავანს ეგონოს, იქ მხოლოდ მომლოდინე ის ქიმიური რეაქტივები, ლაბორატორიული მუშაობისას მიღებული შედეგების საიდუმლოებები იწყებდა ჩვენში მოწვევების, მორიდების გრძობას?..

მუდამ ხმაურთან, სიცილით ცნობილ ჩვენს კლასს და არა მარტო ჩვენსას, ინტერესის, ცნობისმოყვარეობის გრძობის ბაღში გვხვებდა ჩვენი ქიმიის მასწავლებელთან შეხვედრა. იგი ყველგან ასეთი იყო – ქიმიის ლაბორატორიასა თუ ჩვეულებრივ საკლასო ოთახში, სკოლის დერეფანსა თუ ქუჩაში შემოსვდნობდა. ერთი პატარა, კაფანდარა გოგონა იყო, როცა ჩვენს სკოლაში პატარძელის საშუალო სკოლიდან მოვიდა, მისი უფროსკლასელი მოსწავლეები იმდენად მადლები (განსაკუთრებით ვაჟები) და დიდები იყვნენ,

ზოგჯერ გაგვეკვირვებია კიდევ, როგორ, რანაირად ახერხებდა გაკვეთილზე „ბუხის გაფრენის ხმის რეჟიმს“? ან რა განსაკუთრებული რამ ინახებოდა და იმდებოდა მენდლეევის ელემენტთა სისტემაში, რომ ჩვეულებრივი ლითონთა თუ სისტემის თითოეული ელემენტით ისე დაფინტრესებინო, რომ საუბარი ზარის დარეკვის შემდეგ დერეფანშიც გაგვეგრძელებინა. ისეთი ინტერესით შეეძლო თითოეული ქიმიური რეაქციის ნატარება, შედეგზე საუბარი, თითქოს ქართული მწერლის, ან პოეტის შემოქმედებას გვაცნობდა. გაკვეთილზე ხმის ტემპრიც ისეთი იყო, თითქოს ლექსს გიკითხავს და არა მუყავსა და ტუტებს რეაქტივებზე გვესაუბრებო. ხშირად ვატარებდით საინტერესო ღონისძიებებს. რაღაცნაირად, მისებურად გვაშადებინდა „ქიმიურ საღამოებს“. დამსწრე ზოგჯერ ვერც ხვდებოდა ამ საღამოში უფრო მეტი ქიმიის იყო თუ პოეზიის. გაკვეთილებსაც როგორ ახსნიდა, იცოდა? როცა ნივთიერება წყალს ხსნიდა, არ არსებობდა ახსნა მხოლოდ იმ პარაგრაფით შემოფარვლა, რაც სახელმძღვანელოში იყო, ძალიან ბევრ საიდუმლოებებს გვეუბნებოდა წყლის თვისებებზე და ლექსებს ხომ ჩვენც გვაძებნინებდა, სადაც წყალი იყო ნახსენები და თავად ისე „შემოგვეშველებოდა“. ქართულის მასწავლებელი გვეგონებოდათ. ამიტომაც იყო და ახლაც ასეა, მისი მოსწავლეები მოსწავლეთა შემოქმედებით კონფერენციებზე ნამდვილ შემოქმედ, მაძიებელ ადამიანებად წარდგებიან ხოლმე.

ოთხ ათეულ წელზე მეტია, რაც საგარეჯოს II საჯარო სკოლაში ქიმიას ნინელი ქვლივიძე ასწავლის. თვითონ ქალაქის I სკოლა აქვს დამთავრებული. რატომღაც არა მგონია, რომ ქიმიის საგანი მხოლოდ თავისი პედაგოგის მერი გოდერძიშვილის სიყვარულით აირჩია, თავად არის ყოველთვის და ყოველივე ახლის მაძიებელი, მასთან საუბარი მხოლოდ ქიმიის მეცნიერებაზე საუბრით არ შეიძლება შემოფარვლო.

წლების განმავლობაში საზოგადოებრივი დატვირთვა ჰქონდა სკოლაშიც და რაიონის მასშტაბითაც, მასთან ურთიერთობა ყველას ეადვილება. მუდამ ყურადღებოანი ისეთი სიყვარულით და რაღაცნაირი მორიდებით გაგვესაუბრებო, პირიქით, იქით ასჯერ მოწვევით დაგვლაპარაკებო. სწორედ ეს სიყვარული, ერთმანეთის მიმართ პატივისცემა გვისავსებდა ჩვენც თავის აღზრდილებს და ხშირად შევენატრი მის სადამრიგებლო კლასის ყოფილ მოსწავლეებს – როგორ უყვართ, როგორ ახლოს არიან ერთმანეთთან, ჭირსა და ღიხის იზიარებენ და ამ სიყვარულით საგარეჯოს ალამაზებენ...

დღესაც რატომღაც მგონია, რომ თავად ნინელი მასწავლებელი არის თავისი თანაკლასელების შემაკავშირებელი, აგერ ხუთ ათეულ წელზე მეტია ერთ დიდ ოჯახად რომ არიან ისე... მათ მეგობრობას ხომ თაობები შენატრიან და ბაძავენ...

17 ქიმიკოსი გახარდა ნინელი მასწავლებელმა. 17 ქიმიკოსი არ არის ცოტა ერთი მასწავლებლისათვის – შეაყვარო მოსწავლეს საგანი ისე, თანაც ქიმიის, რომ ქიმიკოსებს აირჩიოს პროფესიად. ეს იმას ნიშნავს, რომ გაიხარჯო ბოლომდე, გაიხარჯო მთლიანად. სწორედ მის ამ სიყვარულზე, შრომისმოყვარეობაზე და ბავშვებთან ბოლომდე გახარჯვაზე მესაუბრებოდა მისი მეუღლე, ფიზიკოსი და მოჭადრაკე, ეტიუდისტი თენგიზ კობიაშვილი. მის საუბარში მეუღლის მიმართ დიდ სიყვარულსა და პატივისცემასთან ერთად, მეუღლის პიროვნული ღირსებებით სიამაყის განცდაც იყო მასში. „– ნინელი სულით და ხორცილთა პედაგოგია. ბავშვები უყვარს ძალიან და თავისი პროფესია – მასწავლებლობა. პედაგოგობაში ორი საიდუმლოა, თუ ეს საიდუმლო გამოცნობილი არ გაქვს ე.ი. ჩათვალე, რომ შენ ნამდვილი, ჭეშმარიტი პედაგოგი არ ხარ, – მითხრა ბატონმა თენგიზმა, – უნდა იყო შენი საქმის პროფესიონალი, უნდა იცოდე შენი სა-

განი, რა საგანსაც ასწავლი და გიყვარდეს ბავშვები. ხელოვნებაა ისე დაინტერესო შენი საგნით ბავშვი, რომც ვერ ხსენებდეს შენს საგანს, პატივი გცეს და გაკვეთილზე ხელი მინც არ შევიშალოს – იჯდეს ჩუმი და გისმინოს. ამის ხელოვნება ყველას როდი აქვს. ნინელის კი ეს ხელოვნება აქვს. სკოლა მისთვის უპირველესია, ბავშვი მისთვის პირველი საზრუნავია. მისთვის ბავშვი მხოლოდ მოსწავლე როდია, ის ინდივიდია, რომელიც თავისებურ მიდგომას მოითხოვს, ის პიროვნებაა, რომელსაც თავისი ღირსებები გააჩნია. თავის მოსწავლეებთან საერთო ენის გამონახვა ძალიან უბრალოდ და სწრაფად შეუძლია. პროფესიონალიზმი, საგნის ღრმა ცოდნა ვახსენებ. დიახ, თუ მასწავლებელმა თავისი საგანი ღრმად და საფუძვლიანად არ იცის, ის ვერ შეძლებს პედაგოგად ჩამოყალიბებას. გაკვეთილზე ყველაზე ზარმაცი და თუნდაც უვიცი მოსწავლე „ჩასაფრებელია“ – იცის თუ არა თავისი საგანი მასწავლებელმა კარგად. თუ არ იცის, მაშინ მთელი კლასის წინაშე „დამორჩილებელი“ ჰყავს...

ნინელი ყოველთვის ცდილობს დრო გაანაწილოს სკოლასა და ოჯახს შორის, მაგრამ „დაზარალებული“ ყოველთვის ოჯახი გამოდის, ყველა შემთხვევაში ნინელი სკოლას მეტ უპირატესობას ანიჭებს...“ გეთანხმებით, ბატონო თენგიზ, ისე ხომ შეუძლებელი იქნებოდა იმ სიყვარულის მოპოვება საგარეჯოელებს შორის, რა სიყვარულითაც ჩვენი მასწავლებელი ნინელი ქვლივიძე გვიყვარს, შეუძლებელი იქნებოდა მოწვევებისა და მორიდების გრძობის გამო-მუშავება თითოეული ჩვენთაგანისათვის სწორედ ასეთი დროებითი მისი პიროვნების მიმართ...

დადის საგარეჯოს ქუჩებში თმაშვერცხლილი პედაგოგი, ჩვენი ბავშვობის, მოსწავლეობის წლების კეთილმოსაგონრად, ყოველდღე შედის საგარეჯოს II საჯარო სკოლის ქიმიის კაბინეტში – პატრიოტიზმის, ყოველივე ქართულისადმი სიყვარულის მაგალითად და ქიმიის, როგორც მეცნიერების მოსწავლეთათვის საინტერესოდ გასაცნობად.

თინა ილაური

სკოლაში ნახევარ საუკუნეზე მეტი უფრო მეტი ცხოვრებასთან ჭიდილი

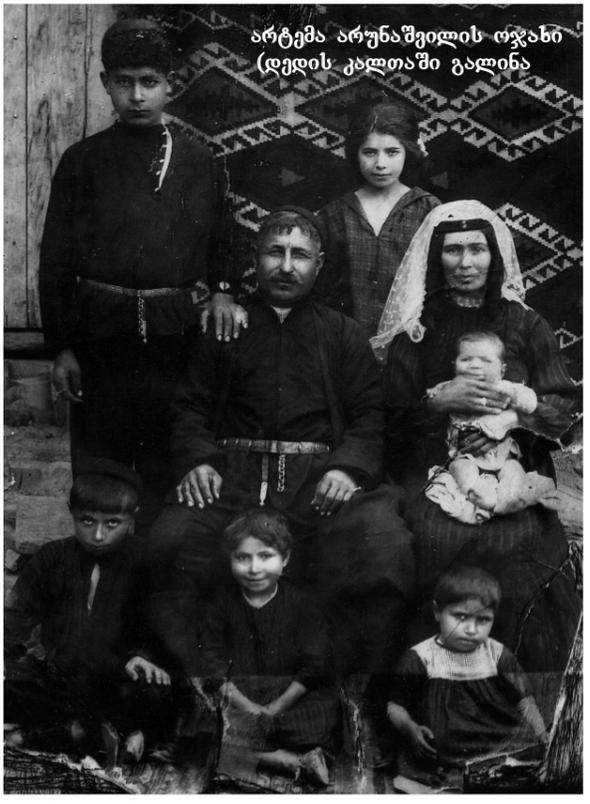
წელს დაამთავრა მანავის საშუალო სკოლა. წარჩინებულ კურსდამთავრებულს დირექტორის დახმარებით უფროს პიონერხელმძღვანელად მუშაობის საშუალება მისცეს, შემდეგ კი ქართული ენის გაკვეთილებიც, შემდეგ ისტორიის და პარალელურად ა. პუშკინის სახელობის პედაგოგიური ინსტიტუტიც დაამთავრა. მალე თავის ბედი მანაველ დადო დაბახიშვილს დაუკავშირა, რომელიც სამხედრო პირი იყო და ამის გამო სხვადასხვა ქალაქებში უხდებოდათ ცხოვრება. ბოლოს კი მანავს დაუბრუნდნენ, აიშენეს სახლი. აქ უკვე მესამე შვილი მანანა შეეძინათ. სამი შვილის დედა ავადმყოფ მეუღლეს უწვდიდა და თან ხან მანავის, ხან თოხლიაურის, ბურღიანის სკოლებში მუშაობდა პედაგოგად.

1997 წლიდან დამსახურებულ პენსიაზეა. 1986 წელს საქართველოს მაშინდელმა მთავრობამ დაუფასა შრომა და „შრომის ვეტერანის“ წოდება მიანიჭა. როგორც რეპლიტირებული შვილს 7 ღარი ემატება პენსიაზე, მაგრამ... რა დაავიწყებს ბავშვობა-ბავშვობას იმ საშინელ წლებს, როცა შიშით იძინებდნენ და იღვიძებდნენ, როცა მარტოდ, ცალკედ დარჩენილი დედა და უფროსი ძმები ყველაფერს აკეთებდნენ, შიმშილით არ ამოწყვეტილიყო ბოლშევიკებისაგან განადგურებული ოჯახი. ან იმ წლებს რა დაავიწყებს, როცა უფროს ძმებს პატარაობიდანვე მხარში ედგა. ვერც ახალგაზრდული წლების სილამაზე შეიგრძნო, – ხან ბათუმში ცხოვრობდა, ხან ქუთაისში, ბოლოს კი, როცა საბოლოო ნავსაყუდელი ნახა, მეუღლე მძიმედ ავადმყოფი შეიქმნა სამხედრო სამსახურში მსახურობის გამო. თხუთმეტი წლის წინ მიაბარა მანავის მიწას მეუღლე.

ვალმოხილია ამ ცხოვრების მიმართ ქალბატონი გალინა. დღეს თავადაც მძიმე ავადმყოფს, გადაადგილებაც უჭირს, მთელი დღის განმავლობაში ზის და გაკუყვებს გზას, როდის დაბრუნდებიან მისი შვილები: გივი, თეიმურაზი, მანანა. ახარებს შვილიშვილების იაკოსა და იას წარმატებები, მოთმინებით ელოდება

მათ კვალიციურ ექიმებად ჩამოყალიბებას. სანამ შვილები დაბრუნდებიან სამსახურებიდან, განმარტოვდება თავის ფიქრებთან, ხან სურათებს ათვალთვობს, რომლებიც ძველ დროს, ტკბილ-მწარე მოგონებებს უშლიან, ხან თავისი პედაგოგიური მოღვაწეობა ახსენდება, ნამოწაფრები. თვალყურს ადევნებს მათ წარმატებებს და ეამაყება, რომ მათი პედაგოგი იყო.

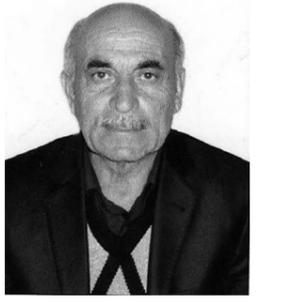
მისი პედაგოგიური მოღვაწეობის სტაჟი კი 52 წელს, ნახევარ საუკუნეზე მეტს ითვლის... ცხოვრებასთან ჭიდილი კი უფრო მეტს...

არტემა არუნაშვილის ოჯახი (დედის კალთაში გალინა)

პროსა პრესაში გზის პოეზია

სქვეყანას დიდი სამამული ომის სამი თვის თავზე, ყანდაურაში მოველინა. აქვე დაამთავრა საშუალო სკოლა და სამხედრო-სავალდებულო სამსახურის მოსადა. გაიარა სუფოროვის სახელობის სამხედრო აკადემიის კურსი, მაგრამ სამხედრო სამსახურს არ გაჰყოლია, თადარიგში ოფიცრის წოდებით გავიდა.

1975 წელს შევიდა და 1980 წელს დაამთავრა თბილისის ა.ს. პუშკინის სახ. პედაგოგიური ინსტიტუტის ისტორია-საზოგადოებათმცოდნეობის ფაკულტეტი და ზურაბ (გურამ) ქართლელი შვილმა თავისი ბედი ერთხელ და სამუდამოდ პედაგოგის რთულ და საპასუხისმგებლო საქმეს დაუკავშირა. პირველად მუშაობა ბაღიაურის საშუალო სკოლაში დაიწყო, სადაც 1985 წლამდე მოღვაწეობდა, აქედან ზემო ყანდაურის დაწყებითი კლას-კომპლექტების გამგე-მასწავლებლად გადაინაცვლა. 1987 წლიდან კი მშობლიური სოფლის სკოლაში მთელი 10 წლის მანძილზე ედგა სათავეში. 1997 წლიდან იორმუღანლოს საჯარო სკოლის ქართული ენის მასწავლებელია და დღემდე ერთვება ემსახურება აქაური მოსწავლე-ახალგაზრდობისათვის ქართული ენისა და საქართველოს ისტორიის შესწავლის საქმეს. ღირსეულად ეგვება მასწავლებლის პროფესიულ დღესასწაულს. ქვეყნის მომავალი თაობების სწავლა-აღზრდაში გაჭაღარავებული პედაგოგი ყოველ დღით ბაღიაურიდან კუთვნილი „გაზ-24“-ით მიემშრება ახერბაიჯანელი მოსწავლე-ბისათვის ცოდნის გადასაცემად. ამ მარშრუტით დადის ზურაბ ქართლელიშვილი აგერ უკვე მეოთხედი წელია და ეამაყება, რომ თავისი წვლილიც შეაქვს განათლებისა და მეცნიერების სამინისტროს ქართული ენის სახელმწიფო პროგრამის განხორციელებაში.

გივი დაბახიშვილი

კვლეობა შემოქმედება

ლიცენზირებული გვერდი

კვლეობა შემოქმედება

ნიწო მელაშვილი

შუქურსვეტი

ჟამი ნეტარი და ჟამი მარადსული, ჟამი უბერებელ ფერთა. დროთა წახნაგები ასოთ ხვეულებში ანბან-შუქურსვეტი მხეთა. ფერთა კაბადონი, წამთა მართონი, სული ჩაუქრალი ერთა. ერის სახესხივი, ჟამთა შუქირდილი ანბანს ჩააქსოვა ღმერთმა. იბერიის მტკიცე დუღაბი კარიბჭეთა, რწმენა არეკლილი დღეთა. ნათლის სვეტი – მიწად დაშვებული; მადლი, – ზიარება ღმერთთან. ქართული ანბანი, ზოსიმეს ნაქები, საიდუმლო გასაღები დღეთა. ერის სიმდიდრე და მისი ჩირაღდანი ასოთხვეულებში ფუტქდა, როცა ბრძენთაბრძენი, უფლის შთაგონებით, ანბანს ღვთიურ ქვებზე წერდა.

აბოკალიფსური ხილვა

არ უშინდება რტო ავგაროზების სიმძიმეს... ქარი კი არხვეს დროს, წაწავს ფიქრების ჯებირს. ამფითეატრში ქუხს დაჭიხინება ცხენის, სადღაც შორიდან ყრუდ ისმის სიმღერა გედის. დაღანძულ მრუდე გზას აიყოლიებს ჩქამი.

მზია მიქელაშვილი

მზია მიქელაშვილი მანდაშის საჯარო სკოლის დაწესებულებაში მასწავლებლის პოსტზე მუშაობს. მზიამ თელავის კვლევითი ინსტიტუტის დაწესებულებაში მასწავლებლის დამთავრების შემდეგ თბილისის სულხან-საბა ორბელიანის სახელობის ინსტიტუტის ფილოლოგიის ფაკულტეტიც დაამთავრა, მამრამ რახან პირველად პირველკლასელებთან შეხვედრა ამ 34 წლის წინ მიუზდა, მღერა „შალაბა“ დაწესებითი კლასების მასწავლებლობას. მზიას უყვარს ძველი პოეზია, თავად არამთხველ მონინჯა კალამი, მისმა ღმერთმა „იშრის ბანთიადის“ ფურცლებიდან მიიტყუა ამტორისეული ხედავ დაანახვა ძველმელოდიაზე, საბავთველოზე, პატრიოტიზმზე, მღერა-შვილობაზე, სიყვარულზე. დღეს მზია მასწავლებელი მზინი ბაზეთის სტუმარია თავისი ღმერთით.

50 წელი

გუძღვნი დეაწლმოსილ პედაგოგებს – დალი ბეგაშვილსა და მაცვალა ჩოთალიშვილს 50 წელი გასულა... თურმე გასულა... არ მჯერა... მაგრამ გასულა... სიკეთე ქვაზე ნადები, თურმე ზეცისკენ წასულა. ახალგაზრდობაც – ფიქრი და ჟრუჟა – თურმე გასულა... წასულა? არა! სანთელი ერთგვის ნანთები აბრიალებულა... თურმე ასად ანთებულა! აკაშკაშებულა... დრო? წასულა, გასულა... წასულა?

ნიწო მელაშვილი საბავთველო II საჯარო სკოლის ძველი მინა და ღმერთაშუკის მასწავლებელია. თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის დამთავრების შემდეგ მუშაობდა სკოლას დაუბრუნდა და დედასთან, ანაწი სკოლის დაწესებითი ბანათელის სახელობის კვლევითი ინსტიტუტის მასწავლებლის პოსტზე მუშაობდა. მას შემდეგ 15 წელი ბავთვა ბავთველოზე მუშაობდა და ზრუნავდა... ნიწო ღმერთს წერს. წერს ბავთველოდან. პირველი ღმერთი დედას მიუბრუნდა, შემდეგ კი... წერდა ხელში შემთხვევითი მონაწილეობა ძალაღმჯე, ფურცლებზე. ახლა პატარა, ხელნაწერი წიგნი მუშაობდა და პირველი მარინა უბრუნდა. მის ფურცლებზე წერს ნიწო „მეწამარმეობარნი-ნიწოსაც“ და იის სინაზით მოსულ ღმერთსაც...

მოაქვს უღმობელ დროს გლადიატორის თავი. ამოძაგებებს ავად ვულკანარევი ქარი, ააცამტვერებს წამს შურისძიებით მთვრალი. მადრად დაჭიხის ღმერთს ამოქუნილი სეავი. ცეცხლის ენებში სოფელს ფურფლი, ღაღარი, ალი. დახშული ქნარის ხმას უხმობს ფრთათვითი მტრელი, მეხგადარჩენილ რტოს რწმენად აგზავნის ღმერთი!

უკეთესი დარია მხოლოდ...

წველიადის ჩაღრებს ჩაუყვალავს ფერთა მანტია, კოკისპირულით შეღამების უბეც გავისილა. ნაპრალმომდგარი დაქარწვიმება მიწის დარდია, ზოგჯერ ავღარი დარზე უფრო მეტად კარგია. ბროლის ნამსხვერვეებს ამოშრობს მზე ცარგვალ ცაზე. სხივთა შუქმანდილს მოღაღური გაეთამაშა... მხენრილიან წუთისოფელს გაზაფხული მოაღვა კარზე. სიცოცხლის ძალა ღამის ჩაღრებს გაეკამათა. ჩაღმეობა ამოთვრებულ ალუბლის ყვავილს, სიმწვანის ფარნა ამოავსებს სიშავის ნაპრალს. არა! – ავღარზე უკეთესი დარია მხოლოდ, სიცოცხლის კინი ვებრუნდება დარდებით ჩამქრალით.

აღარ ვიქნებით მზინად?!

ჩამოამძივებს ცა მიწას წვიმის წვეთების ციალით. ცას მკერდი შუეტოკვება, არ მოახვეწებს ნიავი. მოგვწყურდა კაი კაცობა, მთის არწივს ვუხმობთ ბარიდან. რად გაწყდა კაი კაცები, რატომ გამრავლდა აფშინა?! სად არის გაფრინდაული, რატომ არ მიდის ბასტრიონს?! უნამუს-უსაქმურები მიწამ როდემდე ათროს? ხეგ-ხეგს ჩამისდის ნისლები,

არა! მადლად ანთებულა, ნაშრომი განძად დაშოენილა, სამშობლოს სასიკეთოდ ღოცვა-ვედრებდა წასულა... წასულა? თურმე წასულა... დღენი ახალგაზრდობისა წასულა... მადლი და სიკეთე ადამიანების გულში ჩასულა. წასულა? არა! არსად არ წასულან... საქმენი მათნი გაგრძელებულა თურმე – წინ წასულა... ქართული სულთქმა, ქართული გენი, ქართული სისხლი თურმე აბობქრებულა, მომძღაგრებულა... კიდუგანს გადასულა გამრავალფეროვნებულა... მოსულან?

მთებსაც ჩაუცვამთ სუღარა. სად არის ბერი ღმერთი? ალბათ არ ესმის მუღარა. ისევ დაჭრილა არწივი, ყვავილი, ყორანნი ხარობენ. სული დაწყლულდა, დამჭლევედა, ხორცნი სძღებინა, ღაღობენ. ვაჟე-გვიშველე ღმერთს მადლით და მოგვიშუშე იარა. ქართულ კაი ყმა უმრავლე, მარადჟამს იყოს ფხინადა. ცის ჩარღვეული საკინძე ისევ ატირდა ტილადა. ნუთუ პასუხი არ არის, აღარ ვიქნებით მზინადა?!

მონატრებული ნარცისები

მოვიდა უფრო ზამთარი, მოგუტაცა სითბო და სინათლე. უღლეო დღეების სათავე ნაცრისფერ პალიტრას მავარებს. წარსულში ჩაღაღრენ დღეები, ფერების სიჭრელე ჩანაცრდა. განვლილი გზების საყარზე ჩამქრალი სანთლები გამრავლდა. უღლეო დღეების მოძულეთ ბრძოლის კინს აგვინებებს ფარულად. ჩამოვკლავთ ანთებულ გულებით, ტკივილი დარჩება წარსულად. ავერცხლილ სანთლების ღაციცში შევკლვით, ჩავაცხრობთ დარღს ისევე. ის, რაც გვაბობს და გვახარებს, მოგავარის ფერების ნარცისებს.

გაზაფხულდაო

ამოქარგა ცის ტატნობზე თეთრი ქულები, ბუნქებმა გულში ჩაიხუტეს პრანჯია ია. სიღურჯის მორვეს შეერიო ფიქრთა ფერება, ჩახაფრებული გაზაფხული მოგაფერება. თურმე მოსულან... ახალი იღებთ, ახალი აზროვნებით, ახალი იმედებით, ახალი სურვილებით... თქვენნი მომედვე მომავლის მუშაკი, მომდე თაობა – მოსულა!

ქართველობა

„ქართველობა მწელია, მაგრამ აუცილებელი“ (მამა ბიორგი ბასილაძე) ქართველობა რომ მწელი არის გაიგო ყველამ... ქართველობა რომ ძლიერი არის შეიგნო ყველამ... ქართველობა რომ ცხრაკლიტულს ადებს შეიგნო ყველამ... ქართველობა რომ დიდი მუხტია ირწმუნა ყველამ... ქართველობა რომ უძღვევლია ეს გწამდეთ ყველას... ამირანის ჯიშის რომაა... გაიგოს ყველა! არვის დაუთმობს მიწის გოჯსაც ირწმუნოს ყველამ... ზედ შეაკვდება მტერსა და ღმერთს, შეიგნოს ყველამ... ქართველობა რომ ყველაფერს შექლებს ირწმუნოს ყველამ... ქართველობას რომ ღმერთს მადლი ფარავს, სჯეროდეს ყველას... ქართველობას რომ გადაარჩენს ღმერთადმი რწმენა. ეს გწამდეთ ყველას... გაიგოს ყველამ... შეიგნოს ყველამ... ირწმუნოს ყველამ... ეუწყოს ყველას... ასეთი არის უფლისა ნება.

ღმერთადმი თვალმობატულს მოაქვს აბრილი, ჭრელი პეპლები დაათრო იამ ველს გააპარა... ფერთა გამაში ატმის ხემაც შემოგვხარხარა, „გაზაფხულდაო!“ – სიკეკლეუციო შემოგვახარა.

რომან ზუპაკიშვილი

რომან ზუპაკიშვილი პოეტი, არამთი ღმერთა კრავულის ავტორი, საბავთველო კვლეობა და მცენიეობა თავისუფალი პრეზენტაციის საბავთველო რაიონული ორგანიზაციის თავმჯდომარეა, მონინჯან სკოლაში მრავალწელსა და ღმერთაშუკის ასწავლიდა.

ჰიმნი მასწავლებელს

შენ ხარ მოძღვარი ცოდნის ტაძარში, დგახარ და ღოცავ მომავლის ფრესკებს, წიგნის ფურცლებად დღეებს გადაშლი, რომ სიხარულით სიცოცხლე შეკრთეს.

შენ ხარ მეზურე და თავად ის ზვარი, მამულს რომ ავსებს ოქროს მტკენებით, და რომ ავიხდეს ტკივილი სიზმარი, სხვის სიხმრებს მუღამ თავზე ველები.

ხოლო ისეთი დიდი გაქვს გული, ვერცერთ საფიქრალს ვერ აიცილებ. შენ, გაღამტანი ცხელი ზაფხულის, შემოდგომაზე ითვლი წიწილებს.

ამასობაში ჟამი ჟამს მისდევს, მაგრამ ყველა დღე შენი დღე არის... მაგ თმებში თუნდა მოთოვოს კიდეც, შენს გულში მანინც სულ მზე ბრღვეილებს.

გამარჯვებისა ყოველთვის გჯერა და გასაოცრად ხარ დაუღლეო, სულიერების გადახარჩენად პატიოსნების მიგაქვს უღელი.

მიმე ტვირთი გაქვს: ყველას გვჭირდები და რომ გვეგონია, უფრო მეტი ხარ... მასწავლებელი, ერის დიდების, ერის ღირსების შემომქმედი ხარ!..

ხმაური კვლავ მოგონებით დამჭრის, ყოველ ნაცნობს აქ ვამსავსებ ნაპირს, ხელებს ვუწვი გადარჩენილ ტკივილს, ცოცხლობ, რაკი ჟრუანტელი მივლის. ქუნას ჯერაც ესინჯება პულსი, ყველაფერი არ იცვლება ფულზე. ხორცი ძვირი და იაფი სული? სული მანინც არის სასწაული! შორს კი ნისლი რჩეულ ნიშანს ეძებს, მთებზე, ანუ ჩემს დაკეცილ ფრთებზე, ათასწლებში მიმობნეულ ფიქრებს სწორედ ეს დღე მზის სხივებად იკრებს, ქუნას პულსი ესინჯება ჯერაც და მე თქვენს გადარჩენის მჯერა!

ილია – საქართველო

ისევ შიშით მიცემს გული, მაგრამ სხვა რა ვინატრო გზა, დნება ზეცა მეწამული საქართველოს წინათვრძობა... გაქვს ფიქრი წინ წასული და ყვარლის მთებს დაეხიზმრათ დანოქილი წიწამური, შეახილი ვაებისა. ის დღე არის მუღამ ახლოს, ბეწვის ხიდს ჰგავს ოცნების გზა, წიწამური რაკი გვახსოვს, ესე იგი ცოცხლები ვართ! მერამდენად დავრნი ობლად, თუმც ტრფობისთვის მტრობას ვუძლებ. არც მზე ცხრება, არც ჭრილობა საქართველოს ნათელ შუბლზე...

ზოგმა სკამი იშოვა და კიდევ კაი ფული. მე ვერასდროს ვერ მოვცილდი სიყვარულის სამრეკლოს... მოლოდინის ნაპირი ვარ, შენ – მრისხანე ტაიფუნი რაკი აქ ვარ, ურჩად მოვლი და დღევით ვინდა წამლეკო.

არც მკურნალი მჭირდება და აღარც ტყვიო საკონტროლო, ცოცხალ-მკვდარი ვდგავარ ასე, სხვა თრთოლვით და სხვა ვნებით მანინც მინდა თავს დამატყვე, გვერდით კი არ ჩამიქროლო, დამახატო გულზე შენი უმოწყალო თვალები.

27 ოქტომბერი - საპრეზიდენტო არჩევნების დღე

ჩვენი პრეზიდენტი, ანუ ამომრჩევლის სამი შეხედვა თუ კანონზომიერება? ფიქრები არჩევნების წინ

საქართველომ დამოუკიდებლობის შემდეგ სამი პრეზიდენტი იარჩია, „დააკვირვანა“ და სამივეჯერ იმედგაცრუებული დარჩა. ერთს „ომი გამოუცხადეს“, მეორეს „რევოლუცია“ მოუწვეეს. მესამე მგონი მიღწეა ვადის ამოწურვას, მაგრამ ვაი, ამ მიღწევას.

მაინც რაშია საქმე, რატომ ხდება ასე და ლოგიკურია თუ არა მოვლენების ასეთი განვითარება?

მე თუ მითხვით, მოვლენების ასეთი განვითარება ლოგიკურია და პროგნოზირებადიც იყო, უფრო სწორედ, სამივე არჩეული გაკეთდა ისეთ ვითარებაში, როცა ხალხს დაფიქრების საშუალება არ ჰქონდა – მათ ხმა მისცეს უკვე არჩეულ კანდიდატს. – უბრალოდ გაიხსენოთ: გამსახურდიას არჩევის დროს საკითხი იდგა ასე: კომუნისტები თუ „მრგვალი მაგიდა“ და ბუნებრივია სსრკ-ს კანდიდატს გამარჯვების შანსი არ ჰქონდა.

შევარდნაძის არჩევისას, სხვა რეალური კანდიდატი არც არსებობდა (მხოლოდ ვიკტორ რუსუაძის შედეგად მისთვის კონკურენტის გაწევა, მაგრამ ის ამ მოვლენამდე რამდენიმე თვით ადრე მოკვდა).

საკაშვილი კი ყველას ემახსოვრება – ე.წ. „ვარდების რევოლუციით“ იყო ზურგმომხრებელი, თორემ მანამდე მისი რეიტინგი სახარბიელო არ ყოფილა.

მიდი, განვიხილოთ ცალ-ცალკე თითოეულის ნამოღვაწი, მათი რეალური შესაძლებლობები და ისე გააკეთოთ შეფასება. ზვიად გამსახურდიას მართლაც დიდი პარტი იყო. დიდი კონსტანტინეს შვილი სხვანაირი ვერც იქნებოდა. მისი მანამდე განვლილი ცხოვრება ამის დასტურია, მაგრამ შეეძლო კი მას გამართლებინა ხალხის იმედები იმ მეტად რთულ ვითარებაში?

ზვიადს არ ჰქონდა არაფერი ქვეყნის, არამედ თუნდაც პარტი კოლექტივის მართვის გამოცდილება, სადაც ძალზე მნიშვნელოვანია შესაფერისი კადრების მოძიება. სწორედ კადრების შერჩევისას დაშვებულმა შეცდომებმა განაპირობა მისი დამხობა – პუნტი მოუწვეეს მისმა პრემიერმა და თავდაცვის მინისტრმა, რომელთაც თავდაპირველად მისთვის ყველაზე საიმედო ადამიანები ჩანდნენ.

გარდა ამისა, მან დაუშვა უამრავი მიმე თუ თითქოსდა მარტივი შეცდომა, რაც არ მოუვიდოდა გამოცდილ სახელმწიფო მოხელეს (სენინეთის აშკარა მხარდაჭერას რუსეთი რომ არ აპატიებდა, თავიდანვე ნათელი იყო; რკინიგზის გადაკვეთა სამტრედიასი რუსეთის ბლოკადის მიზნით? სახელმწიფოს მიერ სუბსიდირებული რამდენიმე გაზეთის დახურვა, გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკისთან“ მიერთების მოტივით... (მაშინ სხვა გაზეთები თითქმის არ გამოდიოდა), ცხინვალში მიტინგის ჩასატარებლად გამგზავრება და კიდევ მრავალი სხვა). ყველაზე დიდი შეცდომა კი, ალბათ, განდევნის შემდეგ მისი სამეგრელოში ჩამოსვლა იყო, რასაც სამოქალაქო ომი, აფხაზეთის დაკარგვა და ზვიადის დაღუპვა მოჰყვა.

აშკარაა, გამსახურდიას არ იყო მზად პრეზიდენტობისათვის, რამაც არა მარტო მისი კრახი, არამედ ქვეყნის უდიდესი კატასტროფა გამოიწვია – მის დროს დაიწყო სამოქალაქო ომი, დაიკარგა კონტროლი ცხინვალის რეგიონზე, ხოლო სამეგრელოში დაბრუნება ჩვენთვის და სამოქალაქო ომი, როგორც უკვე ვთქვით, კიდევ ერთი მიზეზი გახდა აფხაზეთის დაკარგვისა.

გამსახურდიას საპრეზიდენტო მოღვაწეობაზე საქართველოში მიუკერძოებელი ნაშრომი არ გამოქვეყნებულა (მისი თან ადფრთოვანებულნი არიან, ან ლანძღავენ), არა და ასეთი ნაშრომი ანაღობის გასაკეთებლად და შემდგომი შეცდომების თავიდან ასაცილებლად, აუცილებელია.

დამოუკიდებელი საქართველოსათვის რი-

გით მეორე პრეზიდენტი XX საუკუნის 80-იანი წლების სახელგანთქმული პოლიტიკური მოღვაწე ვლადიმერ ზევიდაძე გახდა.

გამსახურდიას განდევნის შემდეგ მოსკოვიდან საქართველოში დაბრუნებული და მხედრონისა და გვარდიის (ანუ მათი მეთაურების – ჯაბა იოსელიანისა და თენგიზ კიტოვანის) მიერ სახელმწიფო საბჭოს მეთაურად დანიშნული ზევიდაძე ფაქტობრივად ერთადერთი კანდიდატი იყო პრეზიდენტობისა არჩევნებში, რომელიც 1994 წელს ჩატარდა, რადგანაც მისი სახელთან ასოცირდებოდა ქვეყნის გადარჩენის იმედი. ხალხი ფიქრობდა, რომ ზევიდაძე შეძლებდა ქვეყნის კრიზისიდან გამოყვანას და განდგომილი „სამხრეთ ოსეთის“ დაბრუნებას.

1993 წლის ბოლომდე ზევიდაძის რეალურ კონკურენტად მთავრობდა ეროვნულ-დემოკრატიული პარტიის თავმჯდომარე ვიკტორია, რომელიც დღითი დღე იხვეჭდა პოპულარობას თავისი საქმიანობით და პოლიტიკური პროცესების შეფასებით. მისი მიზანმიმართული აქტივობები და მისი მეშვეობით ზევიდაძე უაღვრესად რეალური დატოვა, რამაც უზრუნველყო კიდევ მისი აბსოლუტური გამარჯვება.

ზევიდაძის რეალური კონკურენტი არც მეორე ვადით არჩევისას ყოფილა.

ზევიდაძე ხალხს ახსოვდა როგორც სამართლიანი და პრინციპული პოლიტიკოსი და იმედი ჰქონდა, რომ იგი შეძლებდა ქვეყნის კრიზისიდან გამოყვანას და მის აყვავებას თუ არა, აღორძინებას მაინც. მოსვლისთანავე მან მართლაც შეძლო ცხინვალთან ნდობის აღდგენა და იქ რუსი სამშვიდობოები ჩააყენა, მაგრამ მალევე ჩათრეული აღმოჩნდა უფრო დიდ კონფლიქტში აფხაზეთში, რასაც საბოლოოდ კიდევ ერთი რეგიონის დაკარგვა მოჰყვა. მიუხედავად მისი მცდელობისა (ის ხშირად ჩადიოდა სიხუმსა და ცხინვალში), ამ რეგიონების სეპარატისმი ვერ დაძლია. მისი ხელისუფლება უსუსურად გამოიყურებოდა. ზევიდაძემ ვერ შეძლო ენერგეტიკული პრობლემების მოგვარებაც კი – დენით და ბუნებრივი აირით მომარაგება მისი მართვის წლებში მუდამ პრობლემა იყო და კურორტული ფორმებისა და ხდებოდა. ყველაზე ცნობადი სახე მის მთავრობაში ენერგეტიკის მინისტრი იყო. ხალხმა ზევიდაძე იცოდა რომელ ელექტროსადგურს რა სტირდა და როდის ითვებოდა დაგეგმარული „მეცხრე ბლოკი“. ბუნებრივია, ბიუჯეტის საჭირო ოდენობით შევსებაც არ ხერხდუ-

ბოდა და შედეგი – დაგვიანებული ხელფასები და პენსიები ყოველდღიური ნორმა იყო. იმის მიუხედავად, რომ ზევიდაძე გამოცდილი პოლიტიკოსი იყო და არც კადრების შერჩევა უკრძალავს, ისიც საკუთარმა თანამებრძოლებმა დაამხეს – მოქალაქეთა კავშირის ახალგაზრდულმა ფრთამ – უკრაინა-საკაშვილ-ბურჯანაძის მეთაურობით.

აღსანიშნავია, რომ ეს რევოლუცია, რომელსაც შემდეგ ვარდების სახელი დაერქვა, ბრწყინვალე ნიმუში იყო პიარ-ტექნოლოგიის შემოქმედებით ხელისუფლების ხელში ჩაგდებას იმ ჯგუფის მიერ, რომელიც მანამდე რეალურ კონკურენტად არ მთავრობდა.

ზევიდაძის დროს ხალხს ჰქონდა მოთხოვნა ძლიერი მმართველისა, რომელიც წესრიგს დაამყარებდა ქვეყანაში და გაამთლიანებდა კიდევ მას.

საკაშვილმა მოსვლისთანავე დაიწყო „წესრიგის დამყარება“. ტელევიზიები პირდაპირ ეთერში გადასცემდნენ საოლქოებიდან საცვლებს ამარა წამოყრილი ყოფილი მაღალჩინოსნების დაპატიმრების კადრებს. ტელევიზიებს, რომლებიც ამ პიარს ფეხს არ უწყობდა, ხურავდა. სხვებზე პოლიტიკური თოკ-შოკები აღარ გადიოდა. მალე გადაიჭრა ელექტროენერჯის პრობლემა, მოიმატა პენსიებმა, საოცა-

რი შედეგი გამოიღო პატრულის შექმნამ, დაიწყო ინფრასტრუქტურის მოწესრიგება... თუმცა ყველაფერ ამას არ მოჰყოლია მოსახლეობის უმეტესი ნაწილი ცხოვრების პრობლემის გაუმჯობესება. „წარმატებებიც“ კი აშკარა ძალადობის ფონზე მიმდინარეობდა. და, მაინც, მიუხედავად ტოტალური დაშინებისა, ხალხმა შეიტყო გირველიანის, რობაქიძისა და სხვათა საზარელი მკვლელობების ამბები, რაც დააგვირგვინა ზურაბ ჟვანიას დაღუპვამ, რომელიც ხელისუფლებამ უბედურ შემთხვევად წარმოადგინა, თუმცა საქართველოში არაფერს შეპარვია ეჭვი, რომ პრემიერ-მინისტრი მოკლეს და ბევრი ადამიანი მკვლელობის სააკაშვილს მიიხრევს.

საკაშვილმა გაუძლო 2007 წლის კრიზისს, როცა მის წინააღმდეგ აგორებულ ხალხის აღშფოთებას სათავეში ჩაუდგნენ მისივე ყოფილი თანამებრძოლი, ერთ დროს მისი „მარჯვენა ხელი“ ირაკლი ოქრუაშვილი და მილიარდერი ბადრი პატრაკაციშვილი. მათ ბრძოლას ზურგს უმაგრებდა იმ დროისათვის ყველაზე პოპულარული ტელეარხი „იმედი“.

ქუჩაში გამოვიდა ათობით ათასი ადამიანი. სააკაშვილმა ეს პრობლემა ძალით გადაჭრა – მიტინგები დააბრუნა, უამრავი ადამიანი სამაგალითოდ დასაჯა, ხოლო „იმედი“ სპეცრაზმმა გაანადგურა. ამას მოჰყვა მისი გადადგომა და

ახალი საპრეზიდენტო არჩევნების დანიშვნა, რომელშიც თავი გამარჯვებულად გამოაცხადა.

თუ სააკაშვილის პრეზიდენტობის პირველი ვადა, მიუხედავად გადაცდომებისა, მაინც ქვეყნისთვის სასარგებლო აღმოჩნდა, მეორე ვადით მართვისას საქართველომ ნამდვილი კატასტროფა განიცადა. ცხინვალის ავანტიურა რუსეთს მისცა საბაზო ეს რეგიონები დამოუკიდებლად ქვეყნებად გამოცხადებინა და მათი „დაცვა“ თვითონ გაისრვა.

საკაშვილის მართვა ეფუძნებოდა ძალადობასა და პიარს. ისე ჩანდა, რომ იგი ვერ აცნობიერებდა, თუ რა ციქრა ქვეყანად პრეზიდენტი იყო – მსოფლიოს ბუდის გადაწვევასაც ცდილობდა. ალბათ ესეც გახდა მიზეზი 2008 წლის ომისა რუსეთთან, როცა იგი აკეცა ავანტიურაში პუნინს და ქვეყანა კატასტროფის წინაშე დააყენა.

საკაშვილის დროს პატიმართა რიცხვმა ყველა რეკორდი მოხსნა, ვინც პრეზიდენტის კეთილგანწყობით არ სარგებლობდა და რაიმე ქონება გააჩნდა, ართმევდნენ. დამკვიდრდა ქონების სახელმწიფოსათვის „ჩუქების“ პრაქტიკა. საპატიმროებში წესად იქცა სისასტიკისა და დაშინების მეთოდები. მაგრამ ამანაც ვერ უშეშა და სააკაშვილი არჩევნებში დამარცხდა. ბიძინა ივანიშვილის მიერ შექმნილმა კოალიციამ „ქართულმა ოცნებამ“ დაუმარცხებელი“ სააკაშვილი დაამარცხა.

და, აი, კარს მოგვადგა ახალი არჩევნები – როცა საქართველოს მოსახლეობას კიდევ ერთი შანსი ეძლევა გააკეთოს სწორი არჩევანი – აირჩიოს პრეზიდენტად ისეთი ადამიანი, რომელსაც არა მარტო სურვილი ქნება ქვეყნის აღმშენებლობისა, არამედ უნარიც და რეალური შესაძლებლობაც. შევძლებთ კი ამჯერად მაინც სწორი არჩევანის გაკეთებას? არის კი ქართული საზოგადოება გონივრული და არა ემოციური არჩევანის გასაკეთებელი?

დღევანდელი საქართველოს ამომრჩეველი უფრო გამოცდილია, ვიდრე გასული საუკუნის 90-იანი წლების დასაწყისში, ან თუნდაც 2003 წელს, მაგრამ იგი მაინც შორსაა იდეალური ნათესაობის, ნაცნობობის ან პირადი კეთილდღეობის მოტივებიდან გამომდინარე. დღესაც ჩვენი საზოგადოება ელის მესიასს, მხსნელს და არა პრეზიდენტს. ჩვენი ამომრჩევლები არ შეუძლია დაინახოს ის საფრთხეები, რასაც შეიცავს ამა თუ იმ ადამიანის არჩევა ასეთ მაღალ თანამდებობაზე. ხშირად თანამდებობაზე ვირჩევთ იმ დროისათვის ძლიერების ზენიტში მყოფ ადამიანს, მაშინ როცა ჭეშ-

მარტივი დემოკრატიისათვის ასეთი მიდგომა არასწორია.

ძველ საბერძნეთში, ათენში, რომელიც ითვლება დემოკრატიის კლასიკურ ნიმუშად, მიღებული იყო წესი, – როცა რომელიმე პოლიტიკოსი განსაკუთრებულ პოპულარობას მოიხვეჭდა და დიდი დამსახურებები აღმოაჩნდებოდა ქვეყნის წინაშე, – მას ქვეყნიდან აძევებდნენ!!! თვლიდნენ, რომ ის საფრთხეს წარმოადგენდა დემოკრატიისათვის.

მთელი მეორე მსოფლიო ომის განმავლობაში დიდ ბრიტანეთს სათავეში ედგა უინსტონ ჩერჩილი, რომლის სწორმა პოლიტიკამ განაპირობა კიდევ ანტიფაშისტური კოალიციის შექმნა და ფაშისტური გერმანიის დამარცხება. 1945 წელს, როცა მთელი ბრიტანეთი გამარჯვებას და ფაქტობრივად გადარჩენას ზეიმობდა, ბრიტანელმა ამომრჩევლებმა თავის გადამრჩენელს ხმა აღარ მისცეს და პრემიერ-მინისტრად მისი მოწინააღმდეგე აირჩიეს.

ასეთი რამის წარმოდგენა დღევანდელ საქართველოში შეუძლებელია. ჩვენთან თანამდებობა, მათ შორის პრეზიდენტობა, ჯოდლოს პეაგს. ჩვენ ძლიერების ზენიტში მყოფ ადამიანს ვაძლევთ ხმას, თუნდაც ვიცოდეთ, რომ იგი მართლაც „დედას გვიტოვებს“.

სწორედ ასეთი ფონი უძღოდა წინ სააკაშვილის არჩევას 2003 წელს.

და ბოლოს, რა შეიძლება ითქვას არჩევანზე, რომელიც სულ მალე უნდა გააკეთოთ?

საბედნიეროდ, მომავალ პრეზიდენტს აღარ ექნება ის განსაკუთრებული უფლებები, რაც დამღუპველი აღმოჩნდა მისი წინამორბედებისათვის.

ეს არჩევნებიც გამარჯვების ფონზე მიმდინარეობს – ამჯერად ძლიერების ზენიტში „ქართული ოცნება“.

თუმცა არის განსხვავებაც – „ქართული ოცნების“ ლიდერი და ამ გამარჯვების სულისჩამდგამელი ბიძინა ივანიშვილი პოლიტიკიდან მიდის და მისთვის სამოქალაქო სექტორში.

მე არ ვიცი, რას გააკეთებს, რა მეთოდებით შეეცდება ჩვენი საზოგადოების სრულყოფას, მაგრამ ცხადია, ის მისი სწორედ იქ, სადაც ყველაზე მეტად გვიჭირს და ცხადია, მან სწორად დაინახა ჩვენი მთავარი სისუსტე და ისიც ნათელია, რის გაკეთებას შეეცდება – მას სურს ქართველმა ხალხმა ისწავლოს შავისა და თეთრის გარჩევა, მას სურს აღაღასოდეს შეცვლდეს არჩევნებში, შეგუდლოს ხელისუფლების მაძიებელში პოტენციური მონსტრის შეცნობა, ვაკონტროლოთ სახელმწიფო მოხელეები ისე, რომ აღარავის გაუჩნდეს გაჭირვებული ადამიანების ხარჯზე საკუთარი კეთილდღეობის შექმნის სურვილი. ერთი სიტყვით, სურს ნამდვილი დემოკრატიული, ევროპული სახელმწიფოს აშენება.

ამის გაკეთება ძალიან ძნელი იქნება, რადგანაც დემოკრატიისათვის აუცილებელია ე.წ. საშუალო ფენა, რომელიც საქართველოში ძალიან მცირე რიცხვითაა და მისი განვითარება ეკონომიკური რეველუცია სჭირდება. თუმცა ეს უკვე სხვა თემაა.

და კიდევ ერთი, შეიძლება ითქვას, მთავარი შეცდომა რომელსაც წინა პრეზიდენტების არჩევისას ვუშვებდით – ჩვენ მუდამ ვვებდით მესიასს თუ არა აღმამენებელს მაინც, და გვეპონა, რომ არჩეული პრეზიდენტი სასწაულს მოახდენდა, ხვავით და ბარაკით აგვავესება, ქვეყანას გაამთლიანებდა და გააფართოვებდა. ამის მაგივრად სამივემ დაკარგა ტერიტორიები, ხოლო ხვავი და ბარაკი ერთეულთა კუთვნილება გახდა.

27 ოქტომბერი ტენტი იქნება იმისა, როგორი საზოგადოება ვართ, სწორად ადვიტვამთ თუ არა მოვლენებს, რამდენად რეალურად ვაფასებთ პრეზიდენტობის კანდიდატების აღდებით და უარყოფით მხარეებს, რამდენად სწორად ვაანალიზებთ მათ წარსულს, მათ შესაძლებლობებს და რეალურ სურვილებს და რაც მთავარია – მათ გულწრფელობას.

იმედია, ამჯერად მაინც არ შეეცდებით და თანაც ... გავეცნობარტლებს.

ზურაბ აბულაშვილი

სკოლაგდელი აღზრდის დანახვებზე გადასახადი გაუქმდა – აღსაზრდელოთა ნაკადმა იმატა

16 სექტემბრიდან საბავშვო მშენებლობის სკოლაგდელი აღზრდის დანახვებზე გაუქმდა. სკოლაგდელი აღზრდის დანახვებზე გაუქმდა არა მარტო მშენებლობის, არამედ სხვა სფეროების მფლობელების მიერ. მშენებლობის სფეროში აღზრდის დანახვებზე გაუქმდა არა მარტო მშენებლობის, არამედ სხვა სფეროების მფლობელების მიერ. მშენებლობის სფეროში აღზრდის დანახვებზე გაუქმდა არა მარტო მშენებლობის, არამედ სხვა სფეროების მფლობელების მიერ.

საბავშვო I საბავშვო ბაღში გასული წლის სექტემბერში 140-150 აღსაზრდელო ადამიანი, თანაც, უმცროს ჯგუფში 3 წლის ასაკიდან იღებდნენ ბავშვებს.

– მიმდინარე წლის სექტემბრიდან ჩვენს ბაღში 250 ბავშვის მშობელთა განცხადებები მივიღეთ, – გვითხრა საბავშვო ბაღის მენეჯერმა **თამარ ლაშვილიძემ**, – წელს ჩვენ ერთი 2 წლიანი ჯგუფი გვეყავს და ორი სამწლიანი. ისე, რომ ბავშვები ჩვენ უკვე 2 წლის ასაკიდან მივიღეთ და არა მარტო ჩვენი, მთელი ქვეყნის მასშტაბით ასეა. მთელი წლების განმავლობაში მშობლები ითხოვდნენ ორი წლის ასაკიდან მიგვეღო აღსაზრდელები, მაგრამ ამის ნებართვა არ გვქონდა. მშობლების ამ სიხარულს სხვა სიხარულს დაერთო – სექტემბრიდან საბავშვო ბაღებში გადის და საბავშვო ბაღებში გაუქმდა გადასახადი, რომელიც 10 ლარს შეადგენდა. როდესაც საამაყო და ორმაგად სასიხარულო, როცა ამ ინიციატივის ავტორი (რომელმაც შემდეგ ხორციც შეისხა) საქართველოს პარლამენტის წევრი, მაჟორიტარი დეპუტატი ჩვენი მუნიციპალიტეტისა და თინათინ ხიდაშელია. ეს საკითხი უამრავი მშობლის პრობლემა იყო. ჩვენს დაწესებულებაში ზოგიერთ მშობელს ორი შვილი მოჰყავს. ბევრს არ ჰქონდა საშუალება გადაეხადა გადასახადი და მხოლოდ ერთი ბავშვი მოჰყავდა. უხერხულ სიტუაციაში ვიყავით ჩვენც, რადგან სოციალურად დაუცველი ოჯახებიც კი იხდიდნენ აღნიშნულ გადასახადს, არც ისინი არ თავისუფლდებოდნენ ათლარიანი გადასახადიდან. ასე იყო მუნიციპალიტეტისა და ქვეყნის მასშტაბით. ახლა ეს ბარიერი მოიხსნა. მომავალი

თაობის აღსაზრდელად კი მოგვსენებათ, რამხელა პასუხისმგებლობა აკისრიათ სკოლაგდელი აღზრდის დაწესებულებებს და რა საინტერესო, შრომატევადი პროგრამაა ასათვისებელი შესასწავლი ჩვენი აღსაზრდელებისათვის. თქვენ წარმოიდგინეთ, ორი წლის ასაკიდან ბავშვი ჩვენთან ეხვევა კოლექტიურ თამაშს, ცდილობს ააწყოს ურთიერთობები თანატოლებთან, სწავლობს სათამაშოს დალაგებას, მოწესრიგებას, ნივთების გაფრთხილებას, უმუშავედნობა უნარ-ჩვევები თანატოლთან და უფროსებთან ურთიერთდამოკიდებულებაში. დღეისათვის 60 ბავშვი გვეყავს 2-3 წლიანები. პირველად ზოგიერთს უჭირდა უცხო გარემოში მოხვლა, მაგრამ, გნახეთ, რომ ძალიან მალე შეეჩვივნენ და ჩვენც ვცდილობთ შეუქმნათ გარემო, რომ მათ თავი კომფორტულად და შინაურ გარემოში იგრძნონ. ვფიქრობ, მშობლები კმაყოფილები არიან ჩვენი შინაგანაწესით, კვების მდგომარეობით, სასწავლო-სააღზრდელო პროცესებით. ჩვენი აღსაზრდელები ჩვენთან საღამოს 5 საათამდე არიან, ხოლო მოსამსახურეთა შვილებს ჩვენ 6 საათამდე მორიგე პერსონალით ვემსახურებით.

ჩვენ საბავშვო ბაღში მოსულ მშობლებს გავსახუბრეთ. მათ კმაყოფილება გამოთქვეს სკოლაგდელი აღზრდის დაწესებულებაში არსებული მდგომარეობით.

ანა იორაძე (მუშაობს საბავშვო ბაღში): – თამარ ქურხული 5 წლისაა, მარიამი ოთხის. მყავს 2 წლის შვილიც, მაგრამ ჯერ მხოლოდ უფროსი გოგონები მოჰყავს საბავშვო ბაღში. ვერ ავიწყრთ, რა მადლობელია ყველა მშობელი იმ გადასახადის მოხსნით, რომელიც ჩვენი მაჟორიტარი დეპუტატის ქ-ნი თინათინ ხიდაშელის ძალისხმევით მოხდა. ახლა, ცხოვრების ამ ეტაპზე თითოეულ თეთრს თავისი დანიშნულება აქვს ოჯახებში, არის ოჯახები, სადაც თუნდაც იმ 10 ლარს სხვანაირი დატვირთვა აქვს. შეიძლება მე შემეძლოს ამ თანხის გადახდა, მაგრამ სოციალურად დაუცველს და გაჭირვებულ ოჯახს არ შეეძლოს. ისიც კარგია, რომ იმ 10 ლარის გადაუხდელობით ჩვენი შვილების არც კვებას დაკლებია რამე და არც მათ მოვლას. აქ ბავშვის მოვლა-აღზრდისათვის მობილიზებულია მთელი პედაგოგიური კოლექტივი, ტექნიკური

პერსონალი. მშვიდად ვარ სახლში, ასე მშვიდადაა ჩვენი საბავშვო ბაღის აღსაზრდელის ყველა მშობელი – აქ ყველა პირობაა შექმნილი, რომ ჩვენი შვილები მშვიდად თამაშობდნენ, სწავლობდნენ, ერთობდნენ.

ხათუნა ხუციშვილი: – ჩემი შვილები ორწლიან-ხუთწლიანები არიან. სექტემბერში პირველად მოვიყვანე და ჩემს განცდებს ვერ ავიწყრთ. მაგრამ, როცა კვების ბლოკი დაგვათავალიერებინეს, როცა მენიუ გაგვაცნეს, როცა მთელი პერსონალის დამოკიდებულება ვნახე არა მარტო ჩემი შვილების მიმართ, სიმართლე გითხრათ, პირველივე დღეებიდანვე დაემშვიდდი. მართლაც სასიხარულოა, რომ ყველა ბავშვი დადის საბავშვო ბაღში, ყველას მიეცა საშუალება გადასახადის გარეშე, ორი წლის ასაკიდან მიიყვანოს შვილი იქ, სადაც მშვიდი გარემოა, სადაც შენი შვილი შეიძლება ანდო უცხო ადამიანებს, რომლებიც შემიძვე მშობლიურ გარემოს უქმნიან ყველას.

თამარ ლაშვილი: – ჩემი შვილი ნიკოლოზ ბუზარიაშვილი 2 წლისაა, და-

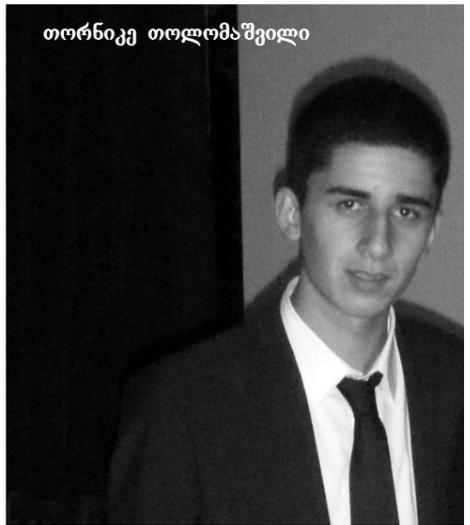

მოუკიდებელი, ფრთხილი, საკმაოდ გონიერი. პირველად მიჭირდა თითქოს. ვფიქრობდი, არ ვმუშაობ, რა საჭიროა მისი საბავშვო ბაღში მიყვანა, მაგრამ თავადაც ითხოვდა ბავშვებთან ურთიერთობას. თანაც აქ მართლაც რომ ბევრ რამეს ასწავლიან ამ ასაკიდან ბავშვებს. პროგნოზებით, რომ ბაღის სააღზრდელო პროგრამა უკვე ითვალისწინებს ისეთ მოთხოვნებს 2-3 წლის ასაკის ბავშვიდან, რომ შემდგომ წლებში ბავშვს უკვე გამოუმუშავებული აქვს ყველა უნარ-ჩვევა – ადვილად აითვისოს სკოლაგდელი ასაკის აღსაზრდელებისათვის გათვალისწინებული ის შესასწავლი მასალა, რომელიც მათ პირველ კლასში შესვლაზე უნდა იცოდნენ.

სკოლიდან პირდაპირ უმაღლეს სასწავლებლებში მათი ბრანდის მორიგობას

სსიპ ნუბარ ჰანტუროვის სახელობის ქალაქ საბავშვო №2 საჯარო სკოლის 2012-2013 წლის კურსდამთავრებულთა შედეგები ერთიან ეროვნულ გამოცდაზე საკმაოდ წარმატებული აღმოჩნდა. 47 კურსდამთავრებულიდან ერთიან ეროვნულ გამოცდაზე დატვირთვით 37 მოსწავლე, მათგან 30 აბიტურიენტი გახდა სტუდენტი და შემდეგმა მოსწავლეებმა მორიგობა დაიწყეს დაწინაურება:

1. თოლომაშვილი თორნიკე – 100% გრანტი თსუ საერთაშორისო ურთიერთობები.
2. ონაშვილი ნატო – 70% გრანტი თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტი.
3. მეფარიანი ქეთევან – 70% გრანტი თსუ კომპიუტერული მეცნიერებები
4. ქერიანიშვილი მაკა – 50% გრანტი თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტი.
5. ხატიაშვილი ანა – 50% გრანტი თსუ ეკონომიკა
6. ჩხიბაძე ელენე – 50% გრანტი თსუ უცხო ენები
7. დუჩიძე სულხანი – 50% გრანტი ტექნიკური უნივერსიტეტი მშენებლობა

8. კავთუაშვილი ეთერი – 50% გრანტი ილიას უნივერსიტეტი ბიზნესი
 9. მეხაშიშვილი მარიამ – 50% გრანტი ილიას უნივერსიტეტი მეცნიერება და ხელოვნება
 10. სავინაშვილი სალომე – 50% გრანტი თსუ სოციალური მეცნიერებები.
- მულოცავთ ყველას, ყველას**, და მათთან ერთად განსაკუთრებული სიხარულით ჩვენი გახეთის აქტიურ კორესპონდენტებს **ნატო ონაშვილსა და სალომე საბინაშვილს**.

„მასწავლებელი, მასწავლებლობას ბმირობა ბითვლის პერი“ მასწავლებლის დღის მიეძღვნა

4 ოქტომბერს საგარეჯოს ახალგაზრდულ ცენტრში საქართველოს პედაგოგთა და მეცნიერთა თავისუფალი პროფკავშირის საგარეჯოს რაიონული ორგანიზაციის (თავმჯდომარე რომან ზუკაკიშვილი) თაოსნობით საგარეჯოს მუნიციპალიტეტის სკოლების პედაგოგთათვის პროფესიული დღისადმი მიძღვნილი შეხვედრა-კონცერტი გაიმართა. შეხვედრა მიჰყავდა საგარეჯოს მოსწავლე-ახალგაზრდობის სახლის დირექტორს თამარ ჯაბადარს.

„განსაკუთრებული ნიჭია იყო პედაგოგი“, – ასე დაიწყო თავისი სიტყვა საქართველოს პედაგოგთა და მეცნიერთა თავისუფალი პროფკავშირის საგარეჯოს რაიონული ორგანიზაციის თავმჯდომარე, პოეტმა რომან ზუკაკიშვილმა. იგი გულთბილი სიტყვებით მიესალმა პედაგოგებს და აღნიშნა მათი როლი ოცდამეერთე საუკუნის საქართველოს მოქალაქის აღზრდასა და ჩამოყალიბებაში, მადლობა მოუხადა მათ წარმატებული პედაგოგიური საქმიანობისათვის და ახალ-ახალი წარმატებები უსურვა თავიანთ სამოღვაწეო ასპარეზზე. მუნიციპალიტეტის პედაგოგებს მიესალმა და პოეტ რომან ზუკაკიშვილის ლექსი „სიმნი პედაგოგს“ წაითხა საგარეჯოს სახალხო თეატრის სამხატვრო ხელმძღვანელმა, მსახიობმა პაატა ქვლივიძემ. პედაგოგებს მასწავლებლის დღე მიულოცა და მუნიციპალიტეტის პედაგოგთა შრომით მიღწევებზე ისაუბრა საქართველოს განათლებისა და მეცნიერების სამინისტროს საგარეჯოს რესურს-ცენტრის დირექტორმა მანანა ცუცქვიტიძემ, პედაგოგებს პროფესიული დღე გულთბილად მიულოცეს საგარეჯოს მუნიციპალიტეტის საკრებულოს ფრაქცია „თანადგომა ბიძინა ივანიშვილს“. თავმჯდომარე, მედიცინის დოქტორმა, ექიმმა ლეილა ოტიაშვილმა, იორმე დანლოს საჯარო სკოლის ქართული ენისა და ლიტერატურის მასწავლებელმა თეა გურგენიძემ, ნინოწმინდის საჯარო სკოლის დირექტორის მოადგილემ მანანა როსტომაშვილმა, საგარეჯოს

I საბავშვო ბაღის ლოგოედმა, მასწავლებელმა ციციო ქარსაულიძემ, მსახიობმა გიორგი ქვლივიძემ, კომპოზიტორმა ვაჟა დურგლიშვილმა კი თავისი ახალი სიმღერის ექსკლუზივი საგარეჯოელ პედაგოგებს შესთავაზა. ასევე, პედაგოგებს მიესალმნენ და სიმღერები შეასრულეს საგარეჯოს ვაჟთა ფოლკლორულმა ანსამბლმა „გარეჯა“ (ხელმძღვანელი მალხაზ ივანელაშვილი), ქალთა სახალხო ანსამბლმა „ჩინარმა“ (ხელმძღვანელი ნელი გულიკაშვილი), ტელეკომპანია „იმედის“ პროექტის „ახალი ხმის“ მონაწილეებმა სალომე ქოქიაურმა და ნინო მუნიციპალიტეტის ვაჟთა პროექტის მონაწილე, მომღერალმა ირინა ბაირამაშვილმა, საგარეჯოს მუნიციპალიტეტის განვითარების ახალგაზრდულ საქმეთა სპეციალისტმა, კომპოზიტორმა და მომღერალმა ხათუნა ხატიაშვილმა. შეხვედრის დასასრულს საქართველოს პედაგოგთა და მეცნიერთა პროფკავშირის საგარეჯოს რაიონული ორგანიზაციის თავმჯდომარე რომან ზუკაკიშვილმა კიდევ ერთხელ მიულოცა პედაგოგებს პროფესიული დღესასწაული და გამარჯვებები უსურვა მათ.

მილოცვა

ღაბადების დღეს ვულოცავთ ჩვენს თანამშრომლებს **ზურაბ აბულაშვილსა და ბიჭო დაბახიშვილს**. ვუსურვებთ ჯანმრთელობას, სიკეთეს, სიხარულს თავიანთ ოჯახებთან ერთად.

ბაზილი „გარემოს მაცნეს“ რედაქციის

ღაბადების დღეს ვულოცავთ საქართველოს სოფლის მეურნეობის სამინისტროს საგარეჯოს მუნიციპალიტეტის საინფორმაციო-საკონსულტაციო სამსახურის მთავარ სპეციალისტს

აბაკი დეპანოვიშვილს. ვუსურვებთ სიკეთეს, სიხარულს თავის ღამაზე ოჯახთან ერთად და წარმატებებს სამსახურებრივ საქმიანობაში.

მუდამ ასეთი ხალისიანი, ყურადღებიანი ყოფილიყავი, ღმერთმა არ მოგიშალოს ენ-თუზიაზმის ის გრძნობა, რომლითაც შენს გარშემოყოფებს უღამაზეც ცხოვრებას.

თანამშრომლები

სამშობლოს საღარაჯოზე ჯარისკაცი – საპაირო ჯილდოს მფლობელი

ზურაბ მახარაძე ხულოს რაიონის სოფელ ძმაგულში დაიბადა და გაიზარდა. 1989 წლიდან კი საგარეჯოს რაიონის სოფელ წაროსთავის ეკონომიკურმა განყოფილებამ დაიწყო მისი მსახურით. 3 შვილის მამამ მოიხადა თუ არა თავისი მხედრული ვალი ქვეყნის წინაშე. 1997 წლიდან 1999 წლამდე მუშაობდა საგარეჯოს არასაუწყებლო დაცვის განყოფილებაში. პარალელურად მუშაობდა ხაშმის საშუალო სკოლაში დაწესებითი სამხედრო მომსახურების ხელმძღვანელად. 1999-2004 წწ სართიკალის ქიმიური უზრუნველყოფისა და საინჟინრო მესანერგეთა ბატალიონის ტექნიკოსია, 2004 წლიდან დღემდე მსახურობს საარტილერიო ბატალიონში საქმის წარმოების სერჟანტად. მონაწილეობას ღებულობდა 2011-2013 წწ ავღანეთში აისაფის მისიაში – ნაღმმძებნად.

21012 წელს საქართველოს პრეზიდენტისგან მინიჭებული აქვს საუკეთესო ჯარისკაცის ტიტული და ფასიანი საჩუქარი „აიპოდის“ სისტემის აპარატი.

ამას გარდა, ქვეყნის საუკეთესო ჯარისკაცი ნატოს სამშვიდობო მისიაში შეტანილი წვლილისათვის საპატიო მედლით დაჯილდოვდა პირადად ამ სამხედრო აღიანისს გენერალურმა მდივანმა ანდრეს ფონ რასმუსენმა.

როგორც ცნობილია, ამასწინათ ISAF-ის სამშვიდობო მისიაში მონაწილეობისა და შეტანილი წვლილისათვის საქართველოდან დაჯილდოვდა 10 საუკეთესო სამხედრო მოსამსახურე, მათ შორის ზურაბ მახარაძეც, რომელსაც საპატიო ჯილდო – ვერცხლის მედალი პირადად საქართველოს ტავადაციის მინისტრმა ირაკლი ალასანიამ გადასცა.

30 საეკონომიკური – სანდოგმულთა დღე

30 სექტემბერს აღინიშნა სანდოგმულთა დღე. რედაქციის ხშირი სტუმარი და ბაზა-თის აქტიური კორესპონდენტი, შერაფალი და ისტორიკოსი ბენი ალმუსანდრე ელმარაშვილი თავადაც სანდოგმული, 85 წლისაა. მიუხედავად ამისა, ამაჟამადაც არ უნდალატა თავის პროფესიულ აქტიურობას და თავის კორესპონდენციაში 80 წლის 66-ე იორამაშვილზე მოგვითხრო, რომელიც უზამ-ხმესურათიდან ჯერ სართიკალა-ში ცხოვრობდა დღე-მამასთან ერთად, შემდეგ კი საბარეჯოში დაემგობრა და თავის 80 წლის მუშაობისთან ერთად კვლავაც ურომით სამიანობას ეწევა:

66-ე იორამაშვილი მაშინდელ საგარეჯოს რაიონში და არა მარტო ჩვენს რაიონში, საქართველოში სახელმწიფო მწველავი იყო. მისი სახელი ხშირად პრესის ფურცლებზე იხსენიებოდა და ტელევიზიიდანაც გვაუწყებდა თავის შრომით მიღწევებს. 1961 წლის 21 თებერვალს მუხროვანის საბჭოთა მეურნეობის მეცხოველეებს საბჭოთა კავშირის ცენტრალური კომიტეტის მდივანი ნიკიტა ხრუშჩოვი და საქართველოს ცკკას მდივანი ვასილ მჭავანაძე ეწვია. თეთრ ხალათში გამოწყობილი ნინო თავის მეწველ 40 ძროხასთან იდგა სტუმრებთან შესახვედრად. ნიკიტა ხრუშჩოვმა მას მხოლოდ ძროხების, წველადობის შესახებ ჰკითხა და არც დაინტერესებულა თავად მწველავი როგორ ცხოვრობდა, რას განიცდიდა, როგორ ასრულებდა იმ დიდ გეგმებს, რომელიც მწველავების წინაშე იდგა. ნინოს დღესაც ახსენდება ზამთრის ის ცივი, თოვლიანი დღე, რომელიც ცკკას მდივნის ყინულივით ცივმა დამოკიდებულებამ კიდევ უფრო ცივი და პირქუში გახადა. თუმცა, 80 წლის გადასახედიდან დღეს ნინოს და თავის მეუღლეს რეზო მისიურაძეს კარგი და ღამაზი დღეების გახსენებაც შეუძლიათ, როცა ნინო საგარეჯოს საკონსერვო ქარხანაში მუშაობდა, რეზო კი ელექტრომონტორი იყო.

ასეა ყველა, ხანდაზმულობის დროს უფრო მეტად იპყრობს ადამიანებს ახალგაზრდობის წლების გახსენება, იმ დღეების ნოსტალგია, როცა ყველას სამუშაო ჰქონდა, როცა ხანდაზმულს ყურადღება და პატივისცემა არ აკლდა მთავრობიდან და არც თანაქალაქელებისაგან.

კაროაძე „ვილი, აიჩრია“ მზადება არჩევნებისათვის

ორგანიზაცია „ქალები მომავლისათვის“ მიერ კახეთის რეგიონის ეთნიკური უმცირესობით დასახლებულ რაიონებში (თელავი, ლაგოდეხი, საგარეჯო) განხორციელდა 2013 წლის 27 ოქტომბრის საპრეზიდენტო არჩევნების საინფორმაციო კამპანიის პროექტი როლური – თეატრალიზებული ღონისძიებით. პროექტი დაფინანსებული იყო საარჩევნო სისტემების განვითარების, რეფორმების და სწავლების ცენტრის და UNDP-ის მიერ.

ორგანიზაციის მიერ აღნიშნული რაიონების სამი სოფლის (ყარაჯალა, კაბალი, იორ-მულანლო) ბაზრობის ტერიტორიაზე ჩატარდა თეატრალიზებული „ფულეშობი“ ახალგაზრდობის მიერ. ღონისძიება იყო მუსიკალურად გაფორმებული, პანტომიმის სახით წარმოდგენილი. ღონისძიება მიმდინარეობდა ძირითადად ბაზრობის აქტიურ პერიოდში, შესაბამისად 9-11 სთ-მდე, რათა უფრო მეტი მოსახლეობა დასწრებოდა. ღონისძიების მიმდინარეობის დროს ხორციელდებოდა ორგანიზაციის მიერ მომზადებული ორენოვანი (ქართულ-აზერბაიჯანული) ბუკლეტის გავრცელება, სულ ამ ღონისძიებებზე გავრცელდა დაახლოებით 2000-მდე საინფორმაციო ბუკლეტი. ასეთი სახის ღონისძიება პირველი მცდელობა იყო, მოსახლეობა დიდ ინტერესს იჩენდა.

ვიმედოვნებთ, აღნიშნული ღონისძიება ხელს შეუწყობს არჩევნების დღეს ამომრჩეველთა რაოდენობის ზრდას და შეამცირებს გაყალბების შემთხვევებს.

ქართული ზიდაობა უზანბი კუზანაშვილის სახელობის საჭიდაო არენაზე

– ჯამბულ მჭედლიშვილს გადაეცა ამისათვის დაწესებული სპეციალური ჯილდო – ჭკელია.

6 ოქტომბერს სიცივისა და უამინდობის მიუხედავად სოფელ კაკაბეთში, მსოფლიო და ევროპის მრავალჯიხის ჩემპიონის უზანბი კუზანაშვილის სახელობის ღია საჭიდაო არენაზე ჩატარდა ტურნირი ქართულ ჭიდაობაში მუნიციპალიტეტის სოფლობის მოჭიდავეთა შორის. ტურნირს, რომელიც 10 წონით კატეგორიაში ჩატარდა, მთავრი მსაჯის რანგში სჯიდა ასპარეზობის ინიციატორი, საგარეჯოს მუნიციპალიტეტის აიპ „სპორტული გაერთიანების“ დირექტორი გიორგი მისიურაძე. ტურნირი 25 კგ წონითი კატეგორიის მოჭიდავეებმა გახსნეს და აბსოლუტური წონის ფაღავენებმა დააგვირგვინეს.

ტურნირის დასასრულს საპრიზო ადგილებზე გასული ფაღავენები დაჯილდოვდნენ შესაბამისი ჯილდოებით, ხოლო აბსოლუტურ ფაღავენობაში გამარჯვებულ, ახალგაზრდებში მსოფლიო ჩემპიონ კობა მჭედლიშვილის მამას

ბ. ლაბახიშვილი

ახალი წიგნი

გამოვიდა პოეტ **რომან ზუბაიშვილი** კიდევ ერთი წიგნი „ყოველდღიური სასწაულები“. „პოეზიის მოყვარულთათვის ორდინალური არ გახლავთ ახალი ლექსების კრებული. რომან ზუბაიშვილმა „ყოველდღიური სასწაულები“ დრმა გრძნობებით შეკრული მოგვაწვოდა, სადაც ემოცია აზრითაა გადმოცემული, აზრი – სიტყვით, გული კი ინტელექტთან შერწყმულია და თავისივე შექმნილ სამყაროში მხესთან ერთად გამოსულია“ – წერს ფილოლოგის მეცნიერებათა დოქტორი, საპატიო პროფესორი, კრიტიკოსი და წიგნის მთავარი რედაქტორი ლეიზა ბონკოვა.

სსოვნა კახა მჭედლიშვილი

გავიდა შვილო, უშენოდ უკვე 1 წელი. 14 ოქტომბერს წახვედი და დატოვე შენი ოჯახი, მხიარულმა და კიდევ იმედით სავსემ, მაგრამ... მეუღლე აღარ მოხვედა.

ცრემლითა და ტკივილით მიიღია უშენოდ გატარებული 1 წელი.

ულმობელი ყოფილა სიკვდილი; ყოველი გათენებული დღე ცრემლითა და ტანჯვით იწყება შენი განადგურებული დედისათვის.

წახვედი შენს შვილთან გიორგისთან, რომელიც ასე ძალიან გიყვარდა, შენს ახალგაზრდა მამასთან. მთელი ოჯახი მანდ ხართ; დრო მიდის. ყველაფერი იცვლება ირგვლივ, მხოლოდ შენს ოჯახში არაფერი იცვლება და არც შეიცვლება. შენ იყავი ერთადერთი კაცი, რომელიც ოჯახში რამეს ცვლიდა. აღარ მყავხარ, შვილო. რა ვქნათ, სად მოგნახოთ. შენი მეუღლე, შენი დები, დისშვილები ძალიან დარდობენ, ტირიან, სულ თვალცრემლიანები გიხსენებენ. ჩემო ღამაზო, კეთილო კახა, შვილო, შემოგველოს შენი უბედური დედა, გენაცვალოს შენი ტანჯული დედა.

14 ოქტომბერს მოვალთ შენს საფლავთან ყველა – შენი მეგობრები, შენი დები, ავინთებთ სანთლებს, ვილოცებთ შენი სულისათვის. უფალო, გვეკვდრები, ჩემს კახას მარადიული სასუფეველი დაუშკვიდრე.

დიდი ნათელი დავადგეს, შვილო, იმქვეყნად.

შენი ტანჯული დედა

გონა და სოფიო ჯიდაშვილი

არაფერი ამქვეყნად მონატრებაზე ძნელი და სიკვდილზე შემზარავი. სიტყვა უძღურია იმ ტკივილის გამოსახატავად, რაც თქვენი წახვლით დაგვიტოვეთ. გონა, 1 წელი 12 ოქტომბერს შევისრულდა, სოფიოს კი 25 ოქტომბერს 5 წელი შეუსრულდება იმ საშინელი და ტრაგიკული დაღუპვის შემდეგ.

მამის გულმა ვერ გაუძლო ამ ტკივილს და ორი წლის შემდეგ მოურჩენელი სენით დაავადდა. სიცოცხლეში ხომ წარმოუდგენელი სიყვარულით გიყვარდათ ერთმანეთი.

მუხანათი ყოფილა ეს წუთისოფელი. ორივემ ოქტომბერში დატოვეთ ეს ქვეყნა და ახლობლები, ორივეს სიცოცხლე გწყუროდათ, ჩემო ძვირფასებო! ვერაფერი კურნავს უთქვენობით გამოწვეულ სიცარიელეს. გვენატრებით, მაგრამ რა ვქნათ, რომ არაფრის შეცვლა არ შეგვიძლია. მხოლოდ ისლა დავგრჩენია, იმედად სასაფლაოზე მოვიდეთ, სანთლები დაგინთოთ. გვეჯრა, რომ თქვენი სული ნათელში იქნება, იქ, სადაც რწყულთა ხვედრია.

ოქსახი

რედაქტორი:
თინათინ ილაური

„გარეჯის მაცნეს“ გამომცემელი შპს „გარეჯის მაცნე“

რედაქციის მისამართი: ქ. საგარეჯო, დ. აღმაშენებლის ქ. № 15,

გაზეთი აიწყო და დაკაბადონდა შ.პ.ს. „გარეჯის მაცნეში“ დაიბეჭდა თბილისში, გამომცემლობა „კოლორში“.

ტელეფონები: 24-32-07 599 502 842 599 851 143

ელ. ფოსტა: garejismacnel@hotmail.com